

Et blad for deg
som vil lese
om det som
skjer lokalt

Påsken 2021

Menighetsbladet

Nordberg og Maridalen sokn

Fasteaksjonen: Rent vann til alle - en menneskerett. s.3

Toppidrettsenteret gjør nordmenn til bedre utøvere. s.20

Sorggrupper - et godt tilbud til etterlatte. s.18

Chagall maler jøden Jesus - lidende og korsfestet. s.10

Visst skal
våren komme!

Slik jeg ser det

I hele fjor var det strenge restriksjoner for å bruke kirkerommet. I 2021 skal kirken på Nordberg være stengt på grunn av oppussing, og vi skal samles i Bakkehaugen kirke som ikke egentlig er vår. Gjør det noe med oss?

Stengte kirker vekker følelser hos mange. Kirken er en søyle i manges liv. Det viser seg blant annet på steder der kirken brenner ned. Da flokker folk seg rundt branntomten i sorg – selv de som ikke bruker kirken så ofte. Det har med identitet å gjøre.

Vår stengte kirke har fått meg til å reflektere over betydningen av å ha et vigslet rom i lokalmiljøet. Spiller det egentlig så stor rolle hvor vi er når vi ber og lytter til forkynnelsen?

Mennesker har utøvd sin gudstro i gamle skur, de har stått i skogen og på åpne plasser, bedt sammen i hjem og på landeveien. Mange foretrekker å tenke på Gud i hans egen natur - den virkelig store katedralen med et grenseløst mangfold av naturlige utsmykninger.

Nei, Gud er ikke avhengig av hvor vi lever ut vår tro og velger å komme med vår tvil. Men mye tyder på at et kirkerom er til beste for mennesker.

Dette skriver Lars Mytting noe om i sin tankevekkende og velskrevne roman "Søsterklokkene". Den formidler blant annet hvordan mennesker i en bygd i Gudbrandsdalen ble knyttet til stavkirken sin, på godt og vondt. Dit gikk de fordi det var kirkeplikt, men også fordi de hadde behov for å legge sine liv fram for Gud og få påfyll til strevsomme hverdager. Kirken var deres.

Vi trenger et rom som er annerledes, som stemmer tankene og følelsene til å fokusere på det hellige. Det er verdifullt at vi gjør det sammen med andre. Vi trenger ikke å være like eller enige om alt. Men vi ser verdien av å være med i et fellesskap.

Folk på Nordberg skal saktens klare å samles utenfor vårt kirkerom det kommende året. Men pausen vil trolig avdekke et savn, særlig ved høytidelige og familiære anledninger.

Slike følelser er ikke reservert katedraler som Nôtre Dame, Westminster Abbey og Nidarosdomen. Lokalt har vi også et hellig sted.

Når kirkedørene åpnes igjen, vil nok mange møte opp for å se hvordan det er blitt etter oppussingen. Kirken er ingen privat institusjon. Den utgjør en integrert del av det livs-synsåpne samfunnet.

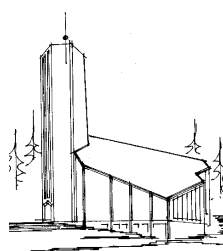
Velkommen til kirken, både i tiden da selve kirkerommet er stengt og andre rom blir tatt i bruk, og når det åpnes igjen i en fornyet utgave!

Denne gangen er det redaksjons-medlem

Helge Kjøllesdal

som deler noen tanker i denne spalten.

NORDBERG MENIGHET

Åpen kirke - med Jesus i sentrum

MARIDALEN KIRKE

Kirken i dalen, dalen i kirken

Kirketorget i Oslo

Kontakt Kirketorget når du skal ha dåp eller bryllup.

Åpent alle hverdager kl 08.00-15.30

Telefonnummer: 23 62 90 09

Mail: kirketorget@oslo.kirken.no

Menighetenes nettsider

Nordberg og Maridalen menigheter har sine egne nettsider og vi er på Facebook og Instagram. Dette oppdateres kontinuerlig. Der finner du omtale av aktuelle arrangementer i menigheten, sammen med nyttige opplysninger om dåp, vielser og begravelser - og andre fakta om menigheten. Her er nettsidene:

www.kirken.no/nordberg

www.kirken.no/maridalen

www.facebook.com/nordbergmenighet

www.facebook.com/maridalenkirke

Menighetsbladet Nordberg og Maridalen sokn

Utgiver: Nordberg menighetsråd

Redigeres etter redaktørplakaten og vær varsom-plakaten

Redaktør og layout: Unni Harsten Tlf. 90754341

E-post til menighetsbladet: uh564@kirken.no

I redaksjonen:

Elin Toft

Gunnar Grøndahl

Helge Kjøllesdal

Ingerd Irgens Hynnekleiv

Kirsten Bjune (spesielt for Maridalen)

Lillian Dombestein

Steinar Bakken

Forsidefoto: Unni Harsten

Annonser:

Kontakt menighetskontoret eller redaktøren.

Annonsepris: Kr. 6,50 pr. mm.

Gaver til menighetsbladet:

Bladet deles ut gratis til alle husstander i Nordberg og Maridalen sokn. Vi er takknemlige for gaver til dekning av utgiftene.

Konto: 1645.02.27092

Vipps: 565614.

785 millioner mennesker må gi babyen så dårlig vann på tåteflaska. Årets fasteaksjon bidrar til at Kirkens Nødhjelp kan bygge nye, trygge brønner. Vann forandrer liv. Forandre. For andre. Foto: Kirkens Nødhjelp

Rent vann - en selvfølge?

I Norge - ja. I store deler av verden - nei. Kirkens Nødhjelp gjør noe med saken. Nordberg menighet samler inn penger før hver påske, sånn at Kirkens Nødhjelp kan få gjort jobben med rent vann der det trengs.

Slik gjør vi fasteaksjonen på Nordberg i år:

Årets fasteaksjon går av stabelen mellom 21. og 23.mars. Vi tar smittesituasjonen i Oslo på alvor, og fasteaksjonen 2021 blir derfor digital!

Det betyr at det ikke kommer noen og ringer på døra med bøsse i hånden, men alle skal få muligheten til å gi til mennesker som trenger vår hjelp. Det gjør vi sammen med Kirkens Nødhjelp.

Konfirmantene våre skal delta selv om de ikke går med bøsser. Den 17. mars skal de samles og finne kreative måter å samle inn penger på.

Med 94 konfirmanter betyr det at ganske mange vil motta oppfordringer om å gi! Dersom du er en av dem som får en slik oppfordring, ikke nøl med å gi din støtte!

Vi kan støtte årets fasteaksjon på mange ulike måter. Her lister vi opp noen av dem:

VIPPS: Fasteaksjonen i Nordberg har i år sitt eget lokale vippsnummer. Det er 661065.

SPLEIS: Vi oppretter også en spleis som vi deler i

sosiale medier. Her kan du både gi og utfordre følgerne dine til å være med på spleisen!

KONTO: Mange er fortrolig med å overføre gaven til et kontonummer. Du kan bruke menighetens kontonummer 1645.06.53083 og merke gaven «Fasteaksjon 2021».

KONTANTER: I skrivende stund vet ikke om det blir anledning til å møtes søndag 21.mars. Men dersom det er mulig med gudstjeneste eller åpen kirke, vil vi sette fram bøsser hvor du kan legge din kontant-gave om du helst ønsker å gi på den måten.

Det er også mulig å komme innom kirkestua tirsdag 23.mars mellom klokka 11 og 15 og gi din gave i bøsser om du har ønske om det.

For å følge med på hvor mye vi i Nordberg menighet samler inn i årets fasteaksjon, kan du gå inn på nettsiden fasteaksjonen.no. I søkefeltet øverst til høyre kan du søke opp «Nordberg menighet – Oslo».

Her ser du både resultatet av aksjonen og hvor mange mennesker dette gir tilgang på rent vann. Hver krone teller og gjør en viktig forskjell!

La oss bidra til en mer rettferdig verden sammen. La oss forandre – for andre.

God fasteaksjon!

•Kari Skavland Mogstad •Lillian Dombestein
•Gunnhild Nordgaard Hermstad
Mer om fasteaksjonen neste side

Rent vann endrer livet

Stor fest når vannreservoar og brønn skal innvies i landsbyen. Prester fra den ortodokse kirken stiller opp. Disse brønnene er blitt til i samarbeid mellom Kirkens nødhjelp og den lokale ortodokse kirken.

Rundt selve vannreservoaret er det plantet bananplanter slik at restvannet som renner ut av tanker, også benyttes til nyttige fruktvekster. Alle foto: Lisbeth Guren

Stor fest når landsbyen endelig har fått rent vann. De vet det vil endre hverdagen, og det feires med musikk, dans og god mat.

- Tilgang på rent drikkevann gir bedre helse, spesielt gjelder det for småbarna. Færre sykdommer og gode vaskemuligheter, gir en helt ny hverdag, sier Lisbeth Guren som sammen med mannen Eivind Aalborg er i Etiopia for Kirkens Nødhjelp. Vannprosjektene har topp prioritet.

- I februar var det innvielse av et vannprosjekt finansiert av Kirkens Nødhjelp i fjellandsbyen Beheret i Etiopia, forteller Lisbeth Guren.

- Vi kjørte fire timer ut av hovedstaden Addis Abeba, to timer på asfalt og to timer på humpete, grusveier lenger og lenger opp i fjellene. Veiene ble brattere og brattere, det er et utrolig vakkert landskap, frodig nå i februar.

I området Beheret i Nord Showa, ligger dyrket mark i platåer oppover. Folk bor i enkle hus, de har ikke strøm. De driver med jordbruk og har dyr til egen husholdning. Det er ingen butikker i dette området, nærmeste by er en time unna med bil.

- Fram til nå har folk hentet vann i bekker og elver, når det har regnet og det er tilgang på vann. Folk lever marginalt. Klimaendringer har ført til endringer i regntiden og ført til lange tørkeperioder. Da vi besøkte landsbyen før jul hadde befolkningen akkurat jaget bort store gresshoppesvermer fra å ødelegge avlingene.

- Nå var kirka og landsbyen pyntet til fest, snoren skulle klippes inn til vannreservoaret. Menn og kvinner danset og sang, ortodokse prester var tilstede.

- Vi samlet oss under tun-treet utenfor kirka før alle ble bedt til felles feiring med injera, rått kjøtt og hjemmelaget mjød. Det var stor stas og enorm glede.

- Hvordan er vannprosjektet organisert?

- I det bratte terrenget 2400

moh, har de naturlige vannkilder høyt oppe på fjelltoppene. Dette ligger ulendt til og det er langt å gå for å hente vann.

Vannprosjektet har vært utviklet lokalt av den ortodokse kirke, men prosjektet er finansiert av Kirkens Nødhjelp (KN) og fulgt opp av KN's vanningeniører i Addis Abeba.

Det er lagt ned vannledninger i fem km fra fjelltoppen til et vannreservoar i landsbyen. I tillegg er vannet distribuert videre til seks tappestasjoner.

Alle familier i landsbyen har nå fått vann i sitt nærmiljø, i tillegg er det vann helt inn på skoleområdet. Til hvert tappestasjon er det seks kraner, og rett ved siden av får dyrene tilgang på vann.

- Hvordan samarbeider Kirkens Nødhjelp med de lokale?

Kirkens Nødhjelp i Etiopia samarbeider med lokale partnere som den ortodokse kirke. Folk bidrar med byggematerialer og arbeidskraft når vannledninger skal legges. Det gir tilhørighet og medansvar i prosjektet.

Vannkomiteen i landsbyen, som får ansvar for vedlikehold og oppfølging av anlegget, skal bestå av både kvinner og menn. Alle brukere betaler en liten avgift som går til vedlikehold.

Gjennom akkurat dette vannprosjektet i Beheret er det 2500 nye mennesker som får tilgang på rent vann. Totalt sett har rundt 20 000 mennesker fått rent vann gjennom KN i dette området.

Kvinnefrigjøring med rent vann

Tilgang på rent drikkevann gir bedre helse, spesielt gjelder det for småbarna.

Færre sykdommer og gode vaskemuligheter, gir en helt ny hverdag.

Rent vann er spesielt betydningsfullt for jentene i landsbyen. De har som oppgave å hente vann i store jerrykanner. Med de nye tappestasjonene er vann lett tilgjengelig i nærmiljøet. Det betyr skolegang for alle, forteller Lisbeth Guren som er i Etiopia for KN.

- På skolen som vi også besøkte, var det lagt inn vann i skolegården. Prosjektet har hatt fokus på hygiene, Covid-19 tiltak og god helseopplysning.

Jenter har fått utdelt pakker med vaskbare bind. Rektor fortalte stolt at av 110 elever på skolen er det nå 35 unge jenter og kvinner som benyttet bindpakkene.

- Vann på skolen betyr at unge jenter møter opp istedenfor å være hjemme når de har mensen. Dette gir kontinuitet i utdanning og en bedre framtid for unge jenter. Kvinnelige lærere vi snakket med, var spesielt glade for denne positive effekten av vannprosjektet, sier Lisbeth Guren.

Susan måtte drikke vannet hun vasket klær i

For seksbarnsmoren Susan Miyambo (35) var rent vann kun en fjern drøm. Alt vannet hun trengte til mat, drikke og klesvask måtte hun hente i en skitten elv.

Vi er i landsbyen Kasalaulo i Zambia, i et område hvor flere tusen flyktninger fra Kongo har søkt tilflukt. Her bor Susan sammen med de seks barna sine i et lite hus med strå på taket.

Tunge kanner

Med høner som flakser rundt bena hennes, et barn på armen og et som holder i skjortekanten, forteller hun om timelange gåturer for å hente vann før de fikk rent vann til landsbyen.

- Mangel på vann ga oss mange helseproblemer. Elva var vår nærmeste vannkilde, og den var både skitten og full av bakterier. Vi var veldig ofte syke, forteller hun.

Alternativet var å gå langt med tunge kanner. Flere timer måtte hun bruke for å hente rent vann. Det var det ikke alltid tid til med seks barn å ta seg av.

Derfor ble vannet fra elva ofte den enkleste løsningen. Vannet hun vasket klær i, drakk, badet barna i og lagde mat med. Vannet hun delte med dyr og insekter.

- Vi måtte gå store avstander for å komme til vannkilden, og det var vanskelig for familien min å få til det, forklarer hun.

Brønn som endret alt

Susan tar oss med inn i huset sitt der de er mange på liten plass. Litt av plassen er satt

Seksbarnsmoren Susan Miyambo trodde aldri at hun skulle få rent vann, men nå som hun har fått det, kan hun bruke mer tid sammen med barna sine. Brønnen er rett utenfor huset. Foto: Kirkens Nødhjelp

av til oppbevaring av fisk og den populære grønnsaken, kassava, som smaker nesten som en potet.

- Her ser du litt av inntekten min, smiler hun.

For salg av både fisk og kassava gir ekstra penger til storfamilien. Hun peker på de fargerike vannkannene som står ved matlagingsplassen.

- Nå trenger vi ikke lenger å gå langt for å hente vann. Takket være Kirkens Nødhjelp har vi fått rent vann i landsbyen. Det er vi takknemlige for.

Landsbyen, med sine 1753 innbyggere, er en av mange landsbyer som har fått tilgang til vann av Kirkens Nødhjelp. Våren 2018 ble det boret en brønn.

Det er viktig for Kirkens Nødhjelp at hele landsbyen får eierskap til vannsystemet som blir bygd. Derfor samarbeider de tett med lokale partnere og vanningeniører.

Innbyggerne er med på tilrettelegging og velger en egen komite som vedlikeholder og har ansvar for

vannforsyningen.

For Susan er det nå bare en kort tur bort til brønnen som er omringet av kanner klare til å fylles opp.

- Nå kan jeg gi familien min rent vann. Det er jeg så glad for.

Covid -19

Men selv om Susan ikke lenger er bekymret for å bli syk av skittent vann, har hun en annen stor bekymring. En bekymring hun deler med resten av verden: Covid-19.

- Jeg er redd for å bli smittet når mange av oss er samlet, og jeg frykter for barnas og mitt liv. Covid-19 er virkelig og utgjør en fare for oss alle. Spesielt er hun bekymret for lange køer ved vannpumpa. For i landsbyen er det mange som setter pris på rent og trygt vann og etterspørselen er derfor stor.

- Min oppfordring er at det bores enda flere brønner for å møte etterspørselen, slik at enda flere får tilgang til rent vann og vi kan ha god avstand for å unngå smitte, sier Susan.

• Anette Torjusen

Hva ville kirken vært uten oppstandelsen?

Det lange alterteppet som preger fondveggen i Nordberg kirke blir lagt til side i et år framover fordi kirkerommet skal renoveres. Særlig i påsken vil mange savne det praktfulle vevstykket av Kari-Björg Ile. Det har tittelen Oppstandelsen.

Det finnes knapt et mer sentralt motiv for å illustrere innholdet i den kristne tro. For hva ville kirken vært uten oppstandelsen?

Noen vil mene at trosbekjennelsens ledd om at Jesus fra Nasaret sto opp fra de døde er en myte, en forestilling som ble til blant Jesu disipler. Det påstås at de ønsket å holde fast ved det Jesus hadde sagt og lovet, og derfor måtte fortelle folk at Jesus fortsatt levde. Ellers ville mye falle sammen. Jesus ville fremstå som en henrettet bedrager.

Speiler alterteppet i Nordberg en sann

historisk hendelse? Eller er dette bare et kunstnerisk uttrykk for hallusinasjoner hos dem som fulgte Jesus?

Ingen snedig plan

Beretningene fra påskedagene i Jerusalem har få tegn til at disiplene hadde tenkt ut en snedig plan for å overbevise folk om at Jesus var stått opp fra de døde. Tekstene beretter snarere om personer som ble fullstendig overrumplet: Hva? Er han ikke død?

Jesus hadde riktignok sagt ting om at han skulle stå opp igjen på den tredje dag da han underviste disiplene mens de beveget seg fra sted til

sted. Men det kan virke som at dette hadde disiplene knapt fått med seg. Eller det var usannsynlig, også for dem.

Tvileren Tomas

Særlig disippelen Tomas stilte seg sterkt tvilende til det de andre fortalte. Dette kunne da ikke være sant? Noe slikt hadde aldri skjedd tidligere.

Men Jesus viste seg også for Tomas. Jesus lot ham kjenne på hendene sine som fortsatt var merket etter naglene som festet Jesus til korset. Han lot Tomas også legge hånden ved hoften der den romerske soldaten hadde spiddet den døde kroppen med spydet sitt for å konstatere at Jesus var død.

Tekstene åpner også opp for tvilen, slik Tomas erfarte den. Dette gjør dem enda mer troverdige. Jesu omsorg omfattet også dem som hadde vondt for å tro noe som aldri hadde hendt før.

Derfor ga han seg til kjenne for disiplene flere ganger - ett av stedene var det samlet mer enn 500 samtidig, står det. Han forsto at de trengte å bli styrket i troen på at dette virkelig hadde skjedd.

Tomas ble så overbevist at han senere i livet dro like til India for å fortelle om hva han hadde vært vitne til, forteller kristen tradisjon.

Overraskede vitner

Tekstene viser at vi har disiplenes egne beretninger om det som skjedde. De framstilles som vitner som ble overrasket. De har fortalt hver sin del av historien. Her er ikke gjort forsøk på å glatte ut og lage en fortløpende historie uten tomrom og ubesvarte spørsmål.

Etter at de hadde mottatt nyheten om at Jesus var stått opp fra de døde var situasjonen brått blitt forvandlet. Et tragisk nederlag, henrettelsen av deres mester og herre, var blitt snudd om til seier. Graven var faktisk tom.

Historisk sannhet

Dette forteller alterteppet i kirkerommet i Nordberg. Det illustrerer en historisk sannhet.

For dersom dette ikke var sant, ville ikke disiplene hatt noe mer å utrette som Jesus-følgere. De måtte ha vendt tilbake til fiskebåten eller tollboden der de jobbet før Jesus møtte dem.

De som hadde dømt Jesus til døden hadde fått rett i at han var en fantastisk, en som hadde spottet Gud ved å proklamere seg som Guds sønn. Jesus hadde forledet menneskene, han hadde vært en bedrager.

I ettertid kunne vel noen i beste fall mene at Jesus

Nattverd på gamlemåten - fra før koronatiden - 1. påskedag.

Første påskedag er alltid en festdag i kirken. Om ett år skal vi forhåpentlig feire igjen i nyoppusset kirke.

Foto: Unni Harsten

hadde vært et fint menneske som tok seg av de utstøtte, syke og fattige. Han var en vis mann med dype tanker om hva et menneske er verd. Han hadde levert gode råd om hvordan vi bør være mot hverandre.

Seier over døden

Alterteppet forteller om noe langt mer radikalt: Jesus hadde ikke bare seiret over dem som mente han var en bedrager. Han hadde seiret over selve døden.

Uten oppstandelsen ville korsdøden bare vært en tragedie. Jesus hadde ikke kunnet sone for menneskers synd og skyld uten at dødens lenker var brutt og at han

hadde vist seg lys levende for disiplene.

Det som skjedde i påskedagene i Jerusalem hadde en sprengkraft som nådde langt på kort tid - uten radio, fjernsyn og internett.

Menneskelig talt var oppdraget disiplene fikk fullstendig galskap. Likevel valgte de å utføre det. Så overbeviste var de at de fleste av de elleve følgesvennene som var igjen ble henrettet fordi de ikke ville stoppe med å fortelle hva de hadde hørt og sett.

Uten disse vitnene ville ikke den kristne kirke blitt en realitet. Jesus ville kanskje blitt nevnt

i en fotnote i historien. Kanskje ville han bli husket for noen minneverdige taler, dersom de i det hele tatt ville blitt nedtegnet.

Nei, i påsken feirer kirken at denne mannen fra

Nasaret, Guds sønn, seiret over døden fordi disiplene kunne vitne om at han faktisk gjorde det. Derfor rommer mange kirker en altertavle eller et alterteppe med dette motivet.

• Helge Kjøllesdal

Marius Timmann Mjaaland:

Gledelig at unge tar ansvar

Sivilstand: gift, fire barn

Jobb: professor i teologi, Universitetet i Oslo

Oppgaver i kirken: leder speiderarbeidet i Nordberg menighet. I vinter har de hatt 60-70 medlemmer mellom 7 og 17 år.

- Hva er du mest opptatt av for tiden i speiderarbeidet?

- Det viktigste i vinter er at vi kommer oss ut. Det er alltid topp prioritet for speidere, men enda mer nå under koronapandemien.

- Hva er den største utfordringen akkurat nå?

- Å holde sammen det sosiale fellesskapet. Det som før har gått av seg selv, må vi jobbe mer med. Det skal så lite til før noen må trekke seg fra avtalte oppgaver fordi de må i karantene eller føler seg småsyke.

- Hva har gledet deg mest den siste tiden?

- At unge tar ansvar og stiller opp som ledere for de yngre speiderne. Vi har en flott ledergruppe på videregående! Det er fint å se hvordan de vokser med oppgavene og ser hva det enkelte barnet trenger.

- Hva ville du gjerne skulle være annerledes?

- Vi skulle gjerne hatt enda flere ledere. Vi er litt få akkurat nå. Med flere ledere kunne vi for eksempel reist mer på lengre turer. Det er bare å melde seg!

- Hvem beundrer du mest innenfor kirka?

- Hvis jeg kan få nevne en lokal person, vil jeg gjerne

trekke fram Aud Nødtvedt. Selv om hun for lengst er pensjonist, følger hun helhjertet opp afrikanske studenter som studerer teologi eller som kommer til Nordberg menighet.

- Hva gjør du når du skal slappe av?

- Går en skitur! Det var ikke så lett før jul i år. Vi har heldigvis en gammel tømmerhytte på Blefjell som jeg kan reise til, både for å gå på ski og for å trekke meg litt tilbake.

- Hva foretrekker du; bok eller TV-serie?

- Bok! Akkurat nå leser jeg Morgenstjernen av Karl Ove Knausgård.

- Hva er din beste egenskap?

- He he, innenfor speidringen må det være at jeg kan spille gitar. Det skaper super stemning rundt bålet.

- Hva er din verste?

Jeg kan være ganske utålmodig. Jeg kunne vært flinkere til å dele på oppgaver...

- Hvor får du indre påfyll?

- I gudstjenesten og i meditativ bønn. Og gjennom å lese, gjerne kristne mystikere.

Ny serie:

I medarbeidersamtalen forteller vi om hva menighetens frivillige og ansatte jobber med og er opptatt av, og litt om hvem de er.

Marius henter krefter i skog og mark.

Foto: Privat

Speidergruppa i Nordberg er stor og livskraftig.

Foto: Privat

Foto: Steinar Bakken

Visste du dette om svenskemuren?

Våre tidligere naboer løp en stor risiko når de hjalp de svenske krigsfangene med å bygge steinmuren som ble laget på oppdrag fra den velstående slekten på Nordberg gård.

For oss som bor på Nordberg og Korsvoll er den 2,5 km lange såkalte Svenskemuren, et velkjent og karakteristisk særtrekk i landskapet.

Den fungerte som grensemur mellom gårdene Brekke og Nordberg, og er et resultat av det tvangsarbeidet som svenske krigsfanger ble satt til å gjøre under krigen i 1808-1809.

Partene i denne krigen var Danmark-Norge og Sverige, og konflikten skyldtes at de havnet på hver sin side i Napoleonskrigene.

Omsetningen av de svenske "slavene" fant

sted på Akershus festning hvor man også kunne leie svensker til dagsarbeid og lengre prosjekter. De ble som regel satt til meget tunge fysiske oppgaver.

Prestisje-mur

Store steinmurer lå det prestisje i. De var et flott syn og vitnet om storhet og rikdom.

Mange svenske fanger ble gode venner med både norske bønder, handelsmenn og offiserer. Dette førte til at en hel del svensker ba nordmennene om hjelp til å rømme tilbake til Sverige under påskudd av at de lengtet etter å se sin familie.

Men når nordmenn hjalp de svenske krigsfangene, kunne det være svært risikofyllt.

De av våre tidligere naboer, og andre innbyggere, som hjalp svenskene kunne bli arrestert og tiltalt som forrædere i store rettsaker.

Deres dypt personlige og dels tragiske historier har lenge vært en glemt del av Norges historie, men har fått ny aktualitet i boken «Napoleons norske forrædere» av historiker Oskar Aanmoen.

Her forteller han om dem som ble dømt for forræderi under Napoleonskrigene.

Gravhauger

Det spesielle ved muren på Korsvoll, i motsetning

til f.eks. muren ved Solli plass, er at man finner to små gravhauger tilknyttet dens historie.

På Friluftsetatens skilt står det: «Udi Christian 4dis Tiid dræbte een quinde her sit Barn. Hun bleff senere hængt i een Galge, og de tvende Hobe her ere deris Graffue».

Slike «kastegraver» ble gjerne anlagt som monumenter over at noe uhyggelig skal ha skjedd der. Hvor vidt det er kvinnen som drepte sitt barn eller svenske slaver som av uvisse årsaker kan ha havnet i en slåsskamp får vi nok aldri svar på. De ligger nok uansett ikke i disse gravene.

• Steinar Bakken

Jøden Jesus - og antisemittismen

Beskyldningen om at «det var jødene som drepte Jesus» har fulgt jødene gjennom århundrer. Det er dessverre slik at jødehatet har dype røtter i kristendommen.

Hvordan ble det slik?

Det er et svært spørsmål med mange svar. Antijudaismen har sin opprinnelse i religiøs kritikk, men den har også kulturelle, sosiale og økonomiske sider.

Jødene er blitt beskyldt for så mangt gjennom tidene!

Påskeprosessen mot Jesus

Gjennom Jesu ord og gjerninger ble det skapt en forventning i folket om at han var den etterlengtede Messias, frelseskongen, som skulle komme.

Forventningen førte til at han kom i søkelyset hos jødiske ledere og romerske myndigheter. Det skapte frykt for nasjonalistiske opptøyer i Jerusalem, særlig under påskehøytiden, som samlet store folkemengder, og som jødene feiret til minne om befrielse fra slaveriet i Egypt.

Romerne hadde makten i Palestina. De jødiske lederne måtte samarbeide med romerne. De anklaget Jesus for gudsbespottelse, men romerne var mer bekymret for opprør og politisk uro i påsken. Og det var romerne som til slutt korsfestet Jesus, ikke jødene.

Evangelisten Markus går langt i å gi jødene hovedansvaret for henrettelsen av Jesus. Kanskje var

evangeliet, allerede da det ble skrevet, et innlegg i konflikten mellom jøder og kristne – og med et underliggende hensyn om holde seg på god fot med romerne.

Var Jesus jøde?

Selvsagt. Han var født av jødiske foreldre. Evangeliene etterlater ingen tvil om den historiske sammenhengen.

Men spørsmålet er likevel fullt av spenninger, fordi Jesus som historisk person i vår vestlige tradisjon er blitt revet løs fra sin jødiske tilknytning, både i teologi, historie og bildekunst.

Et eksempel er alterteppet i Nordberg kirke, som viser en ung og blond, «nordisk» Kristus. Tanken er god – å gjøre Jesus nær og relevant for oss som lever nå.

Vi identifiserer oss positivt med Jesus som en del av europeisk identitet, men mindre med ham som «jøde». Jødene har vært «den andre», og det har fått grusomme konsekvenser gjennom antisemittismens skiftende historie.

I nazitiden forsøkte man å løsrive Jesus helt fra jødedommen og beskytte det tyske folk mot den «jødiske fare».

Siden Jesus kom fra Nasaret i Galilea var han sannsynligvis ikke jøde «i

blodet», ble det hevdet, for befolkningen i Galilea var mer sammensatt og mer påvirket av hellenistisk kultur enn ellers i landet. Det kunne være både

«ariske og ikke-ariske folk» der Jesus kom fra, foreslo de.

Hva slags jøde var Jesus?

Jesus var jøde. Det er nødvendig å si det, fordi vi vet hva som har skjedd gjennom historien. Men hva slags jøde var han?

Jødedommen på Jesu tid var mer mangfoldig enn vi har trodd tidligere. Det fantes puritanske jødiske protestbevegelser, militante «Messias-grupper» og en jødedom som var påvirket av hellenistisk kultur.

Dermed blir det flere trekk å vurdere Jesus i forhold til, enn bare fariseernes jødedom, som vi kjenner fra evangeliene som et negativt bakteppe for Jesu virksomhet.

Jødiske og kristne fagfolk har særlig siden 1950-tallet forsøkt å plassere Jesus innenfor dette bredere bildet av samtidens jødedom. Det henger sammen med en ny interesse for den historiske Jesus og for hele spørsmålet om Jesu forhold til det jødiske miljøet. Så spør de: På hvilke felt var Jesu ord og gjerninger innenfor eller utenfor samtidens jødedom?

Innenfor jødedommen

Jesus knytter sin forkynnelse til jødernes hellige

tekster i Det gamle testamente.

Han drar opp til Jerusalem for å delta i påskefeiringen, og han deler det som kan være et jødisk påskemåltid med sine venner. Bryter han med den religiøse loven når det gjelder sabbaten eller reglene for mat og renhet?

Kanskje ikke, for det er ikke noe som tyder på at disiplene skulle ha avvist Moseloven etter Jesu død. Samtidig er det klart at Jesus ikke anser Loven som absolutt bindende. Han er opptatt av Lovens egentlige hensikt.

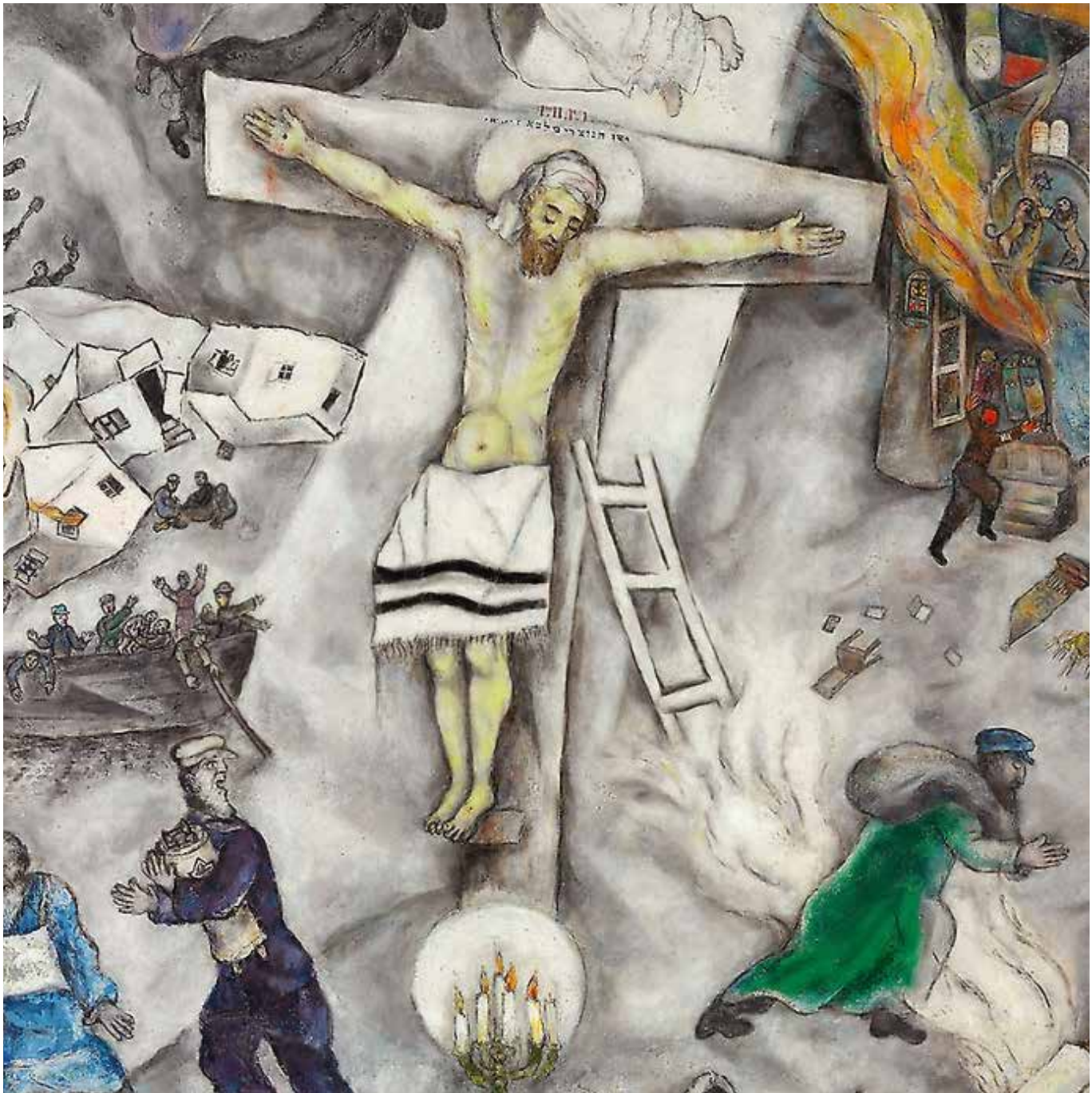
Svært mange av Jesu kjente ord om nestekjærlighet har paralleller i samtidige jødiske skrifter. Den store fariseeren Hillel sier det slik: «Du skal ikke gjøre mot din neste det som du selv misliker; det er hele Loven, resten er bare en kommentar».

Slike eksempler, mener forskere, plasserer Jesus mer innenfor enn utenfor samtidens jødedom.

I brudd med sin samtid

Det er ingen tvil om at Jesus var jøde, men heller ingen tvil om at han kom i konflikt med jødiske ledere. Vi vet også at kristendom er noe annet enn jødedom.

Mest overraskende er det kanskje at Jesus taler profetisk og med selvbevissthet uten å forsøke å understøtte sin autoritet med skriftbelegg. Han utvider dessuten nestekjærligheten til å elske sine fiender og «be for dem som forfølger dere». Hans

Marc Chagall maler «Hvit korsfestelse» i november 1938, rundt tiden for «Krystallnatten». Den korsfestede er ikke fremstilt som Messias, som guddommelig, men som en lidende jøde. Kanskje med en appell til kristne om å se en sammenheng mellom Jesu død og lidelsene til det jødiske folk.

hovedbudskap er tilgivelse og tillit til Gud. Det mest revolusjonerende ved Jesus er antagelig ikke hans kritikk av Loven, men hans forståelse av å være sendt til tollere og syndere og utstøtte. Folk skal «komme fra øst og vest og sitte til bords i Guds rike», siterer evangelisten Matteus. Det bryter med ideen om at jødedommen var en

religion for ett folk, én nasjon.

Tiden etterpå

Det er mange uløste spørsmål om hva slags jødedom Jesus representerte. Det er også spørsmål om evangelistenes rolle når de tegner bilde av ham som jøde. Også Paulus var jøde, riktignok fra diasporaen utenfor Palestina og med romersk

statsborgerskap. Men for ham gjelder de samme spørsmålene: Hva slags forhold hadde han til samtidens jødedom? Det er sterke bånd mellom kristendommen og jødedommen. De har felles utgangspunktet i religionshistorien, i bruken av Det gamle testamentet og fortellingene derfra - og i påskefeiringen. Men som

monoteistiske religioner blir de konkurrenter i Romerriket. Maktforholdet mellom dem endrer seg på 300-tallet, og rundt 1000-tallet henter antisemittismen mange av sine forestillinger om «jødene» nettopp fra evangeliene. Det er det ikke blitt noen god historie av.

• Gunnar Grøndahl

Chagalls Guernica

Marc Chagall malte Hvit korsfestelse i november 1938, rundt tiden for Krystallnatten. Det er et av hans mest kjente og oppsiktsvekkende malerier, også kalt «Chagalls Guernica». Hva slags korsfestelse er det vi ser?

Hvit korsfestelse er annerledes alt annet han har malt. Det speiler den politiske situasjonen i Europa mot slutten av 1930-tallet: Nazismens fremvekst i Tyskland. Pogromer i Polen. Antijødiske stemninger i Frankrike.

Hva er det vi ser?

Chagall maler en verden full av ondskap. En armé er på fremmarsj under røde flagg. En soldat i brun skjorte har satt synagogen i brann. Hakekorset på armen hans ble senere overmalt.

Vi ser en båt i havsnød. Hus brenner. Jøder flykter i alle retninger. "Ich bin Jude" sto det på plakaten på brystet til en av dem, men det ble også overmalt senere. Svevende og gråtende bibelske patriarker observerer det hele.

Det eneste som er i ro i bildet og gir håp, er den sjuarmete lysestaken,

lysstreifet ovenfra og den korsfestede Jesus, som den første jødiske martyr.

Den lidende jøde

Jesus har bønnesjal, tallit, rundt hoftene. Inskripsjonen på korset kjenner vi: INRI - "Jesus fra Nasaret, jødernes konge."

Men dette er mer et portrett av Jesus som jøde og et lidende menneske, enn av Kristus som frelserskikkelse, som Messias. Jesus lider sammen med sitt folk.

Kanskje ligger det også en appell til kristne i bildet, om å se en sammenheng mellom Jesu død og lidelsene til det jødiske folk. Chagall omformer krusifikset til jødisk martyrologi.

Hva kan et krusifiks bety?

Chagall maler en rekke korsfestelsesscener senere, særlig fra 1938 og i årene som følger. Bildene har ulikt innhold, men alle viser at Chagall også har en mørkere side, enn den livsgleden han ellers maler fram.

Gul korsfestelse

I Gul korsfestelse er Jesus som jøde fremhevet enda tydeligere. Han har teffilin, svarte lærbokser med bibeltekster, festet på pannen og på armen. En engel kommer til ham med Toraen.

Flere malere har brukt korset og krusifikset, uten å forholde seg til de kristne konnotasjo-

Gull korsfestelse av Marc Chagall. Dette er et av mange malerier med korsfestelsen som motiv. Chagall så en sammenheng mellom korsfestelsen og lidelsen til det jødiske folk.

nene som motivet gir. Som symboler er de ikke dermed tømt for mening, selv om den religiøse motivasjonen mangler. I vestlig kunst er korsfestelsen det mest kjente uttrykk for lidelse og smerte.

For jøder kan korset være en hån, en påminnelse om pogromer og

utslettelse som følge av anklagen om at det var «de som korsfestet Jesus».

Ikke-jødiske kunstnere gikk ofte en annen vei, mer i tråd med kristen ikonografi: Samtidens grusomheter ga mening og forklaring til Jesu lidelse på korset.

• Gunnar Grøndahl

Marc Chagall

vokste opp i byen Vitebsk i det vestlige Russland, på grensen mot Polen og Litauen. Den gang var omtrent halvparten av befolkningen i byen jøder, rundt 48 000. De hadde sine egne skikker, matvaner og religiøse praksis. De snakket jiddisk, en blanding av tysk, hebraisk og slavisk. De ble diskriminert og var utsatt for forfølgelser. En pogrom i 1881 skapte den første emigrasjonsbølgen til Palestina.

I 1923 har Chagall forlatt Russland og slått seg ned i Paris. Han maler i den stilen vi kjenner så godt - naivistiske, surrealistiske og fargeglade bilder med motiver fra jødiske liv og fortellinger.

På 1930-tallet begynner Chagall å lage bibelske bilder. Samtidig kommer nazistene til makten i Tyskland i 1933 og starter en kampanje mot "degenerert kunst". Det rammer også Chagall. Hans bilde Rabbineren blir hentet ut av et museum i Mannheim og kjørt rundt i byen til spott og spe i juni 1933.

Senere samme år maler han den gamle jøden som sitter resignert, hensunket i sine tunge tanker, mens han knuger Torarullen. Bønnesjalet henger over ham som en sekk. Ved siden av ham ligger en kalv. En engel svever mellom mørke, tunge skyer over hjembyen Vitebsk. Bildet kan forstås som Chagalls svar på nazismens maktovertakelse i 1933.

• Gunnar Grøndahl

- Jeg følte meg umiddelbart hjemme

Ragnild Telhaug gikk tidligere i en sentrumsmenighet i Oslo. Men fant ut at hun heller ville orientere seg mot lokalmenigheten.

- Da jeg begynte å gå til gudstjeneste her i Nordberg, følte jeg nokså umiddelbart at her hører jeg hjemme, sier hun. Det var høsten for seks år siden. Den opplevelsen har vedvart.

- Hva er det du søker i gudstjenesten?

- Det er viktig for meg å høre til i et fellesskap. Jeg er glad i musikk og liker å synge sammen med andre. Gudstjenesten gir meg også muligheter til å søke troens kilder.

Til daglig jobber Ragnild i Blå Kors, i et kontaktsenter på gateplan i Oslo sentrum som har et kafétilbud og andre aktiviteter for rusmisbrukere.

- Hvilken bakgrunn har du for å søke gudstjenestene?

- Jeg har en oppvekst i

kirken og var ivrig med på søndagsskolen i Asker. Vi ble ført inn i en liturgisk bevissthet gjennom «vår» søndagskolesang som var «Kom, la oss samles ved ditt bord og gjøre det i stand». Den ble skrevet til oss i Asker! Der ikke bare lyttet vi til budskapet, men vi gjorde ting som understreket hva troen dreier seg om.

- Føler du deg som tilskuer eller deltaker i gudstjenesten?

Ragnild tenker seg om: - Det avhenger litt av hvordan livet ter seg. Men gjennomgående kjenner jeg at jeg deltar, jeg blir dratt inn i feiringen av gudstjenesten. Jeg utfordres til refleksjoner under prekenen, jeg blir berørt når den treffer livet mitt. Siden jeg er med i forsangergruppa i Nordberg, er jeg også med på å lage gudstjeneste; både gjennom de liturgiske leddene og salmesangen.

- Av og til blarfer tekstutlegelsen bare forbi, innrømmer Ragnild. - Men det gjør ikke så mye.

Hun tenker at starten/an-

Menighetsbladet starter en serie der flere gir uttrykk for hvorfor de velger å gå i kirken og hva gudstjenesten betyr for dem.

Spalten vil også gi rom for kritiske synspunkter. Nordberg har en menighet der forholdsvis mange finner sin plass i kirkerommet om søndagene. Først ut er Ragnild Telhaug.

satsen i en preken bør være her-og-nå, og ikke i prekeneteksten. Da får prekenen aktualitet med en gang i form av et spørsmål, et sitat, en episode eller bilde.

- Merker du at det er forbindelse mellom det du hører om søndagen og det du opplever om mandagen og de andre hverdagene?

- Ja, jeg mener at gudstjenestene jevnt over favner hverdagslivet. De gir gode impulser.

- Kjeder du deg av og til?

- Det hender, sier Ragnild og ler. - Det kan dra ut når det er mange barn som skal bæres til dåpen.

- Hvordan erfarer du fellesskapet?

- Når vi synger sammen, og under kirkekaffen etter gudstjenesten. Den er viktig for å kunne treffe folk og få i gang gode samtaler. En kopp kaffe bidrar til å knytte mennesker sammen, slutter Ragnild Telhaug.

• Helge Kjøllesdal

Et under i tomme hender

Når ordene tømmes for mening, kan konkrete ting og hendelser overta. I dåpen heller man vann over barnets hode og tegner det med korsets tegn. I nattverden mottar en brød og vin. Noen synes det er merkelig at så enkle – nesten hverdagslige handlinger kan bli så hellige.

Jeg tenker motsatt – de er synlige tegn som kan treffe oss med stor kraft når vi er minst forberedt. Gud er til stede i det enkleste og mest hverdagslige.

I påsken feirer vi innstiftelsen av nattverden. Her er to ulike blikk på denne enkle riten.

Ord til å ta og føle på

Liv Rosmer Fisknes jobbet i mange år blant prostituerte på strøket i Oslo. Hun var stolt over å være prest og så det som sitt kall å gjøre Gud nærværende der ingen ventet å se spor av Gud. Men det hendte ikke sjelden at det var de andre som fikk henne til å fornemme nærværet. Det hun lærte av prostituerte og rusavhengige, handlet ikke bare om vold og ensomhet og selvforakt, men om Gud, om tro, om evangelium.

En av dem hun forteller om, kom fra fosterhjem, barnehjem og utallige institusjoner. Gaten var blitt en av hennes holdeplasser på en uendelig vandring. Livet bestod mest av avvisning og angst. Det var ingen til å ta hånd om henne, hun hadde aldri visst hva det var å være den god-jenta hun egentlig var. Når livet blir en slik endeløs vandring fra sted til sted, kommenterer Liv i boken *Finn fremtiden frem*, avtar motet på å søke kontakt. Hun hadde fått

hjelp av Bjørn Eidsvågs sang «Eg ser». Og drømmen levde videre: ønsket om å bli sett slik en føler seg, alene og redd, ensom og lengtende.

Møtene Liv forteller om, røper mye om livets brutale realiteter, og det er ikke lystelig. Men det er andre sannheter også.

- En dag gikk vi sammen til kirke, forteller Liv. - Vi mottok nattverd. En av oss med vanegjengerens slapphet, den andre med en oppdagings nysgjerrighet og et søkende sinn.

Liv undret seg da kvinnen noen uker senere oppsøkte kirken på ny for å motta nattverd. «Gikk hun bare for det?» var hennes umiddelbare tanke – inntil hun endelig fikk summet seg:

Så dumt kan bare en spørre som ikke helt har fattet dynamikken i det guddommelige språk som sakramentene er. Hun gikk til nattverd fordi hun i denne handling ante en varm berøring fra Guds hånd, og et ordløst tilsagn om at den ene skikkelsen bokstavelig talt kunne holde den andre oppe. Brød og vin var til å ta og føle på. Presten fikk en ny innsikt. Kvinnen gikk tilbake til strøket i visshet om at hun ikke var alene.

I menneskers hender

Jeg befinner meg langt fra det strøket Liv beskriver, men opplever en stille dramatik hver gang jeg som prest forretter nattverd. For hver som kommer frem, legger jeg en brødbit i hånden og sier: «Dette er Jesu kropp.»

Jeg ser på hendene som tar imot og kjenner utstrålingen. Varme hender og kjølige hender. Myke hender og hardbarkedede arbeidsnever. Det er barnehender, unge og glatte hender og gamle inntørkede. Noen er vel-skapte, andre er forvridde av smerte og sykdom, eller skjelder så de så vidt klarer å ta imot. Men alle strekker de seg ut – i trygg forventning, av og til fryktsomt og nølende. Men jeg merker likevel ømheten i hendene som åpner seg. De gir rom og tar imot. I hendene er vår livserfaring samlet, hele vår menneskelige virkelighet på godt og ondt. Hender kan brukes til å kjærtegne dem vi er glad i. Hender steller barn, arbeider for det daglige brød, hjelper og lindrer.

Og hender kan knytte seg i raseri, true og kanskje øve vold. Slik er virkeligheten. Slik er den verden Gud kom til. I slike hender er det vi legger brødet og sier: «Dette er Jesu kropp.» Slik er vilkårene for Guds nærvær i denne verden. Slik er det med en kjærlighet som er stor nok til å overgi seg i menneskers hender. Det er bare en slik kjærlighet som har kraft i seg til å overleve. Det er kanskje bare en slik kjærlighet vi kan tåle.

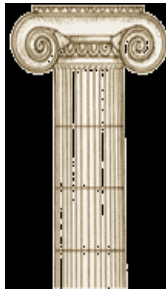
Virkelighetsnært

Noen tenker at det å være prest er å drive med virkelighetsfjerne riter. Slik kan det være, for riten er så abstrahert at en lett glemmer at den er et måltid, og den er så enkel at man lett overser radikaliteten. Men nettopp det enkle og konkrete har kraft i seg. Jeg må bare innrømme det – både å gi og motta brød og vin er et under i tomme hender.

Notto R. Thelle

Sogn seniorakademi

Medlemskap ett år kr 200
Ikke medlemmer pr. arr. kr.50
Møt i god tid til arrangementene

Med forbehold arrangeres møter i kirkstua, Nordberg kirke kl. 11.30 på følgende dager:

Tirsdag 16.mars

Eline Benestad Hågvar
Hvorfor er insektene viktig?

Tirsdag 27.april

Tom Remlov
En uhytellig rapport fra det indre liv i Bjørvikoperaens fem første år.

Sogn Frivilligsentral

Minister Ditleffsvei 22, 0862 Oslo
Leder: Mona Magnussen
Tlf: 22950305 / 97102423
Åpningstider mandag til fredag kl. 9-15.
sognfriv@kringsjaanett.no

Vil du bli medlem i Lions Nordberg

Meningsfylt arbeid blant gode venner
lokalt - nasjonalt - internasjonalt

www.lionsnordberg.no
Per Christiansen
908 52 206
phenry@online.no

**Tømrerfirma
Ryen & Co.**

Frysjavaen 27A, 0884 Oslo
Tlf: 22 02 09 80 / Mobil: 48 00 34 79
www.ryenogco.no

Trenger du noen å snakke med?

Ta gjerne kontakt med diakonene om du trenger noen å snakke med i denne korona-tiden. Vi kan også hjelpe deg med å finne en fast telefonvenn, eller du kan få en samtale med en av oss.

Kontakt

Gudrun Aas Homstvedt
gh697@kirken.no eller telefon 468 62 174
eller

Lillian Dombestein
ld929@kirken.no eller telefon 973 05 294

Åpen kirke i kirkestua

Så lenge de strenge smittevernreglene henger over oss og vi ikke har tillatelse til å holde gudstjenester, velger vi å invitere til åpen kirke i kirkestua og ikke i Bakkehaugen. Det er lov til å være ti personer i samme rom med god avstand.

Vi har gjort kirkestua om til et enkelt kirkerom med alter og alterring vi har fått fra bedehuset på Korsvoll.

Søndager kan du komme til kirkestua mellom klokka 11 og 14. Organisten spiller. Du kan tenne lys og du kan skrive bønnelapper og legge i ei lukka postkasse. Menigheten har egen bønnegruppe som ber for disse lappene.

Prest er til stede og du kan få nattverd.
På tirsdager mellom 11 og 13 kan du også komme til kirkestua. Organisten spiller og diakonene er til stede.

Så snart reglementet tillater det, vil vi starte servering av vafler og etter hvert åpne for program på tirsdager.

Følg med på kirken.no/nordberg og i sosiale medier.

Velkommen til misjonskveld!

17 år i Nepal er over for Kristin og Erik Bøhler. 16 av disse årene har de jobbet ved Okhaldhunga sykehus. Dette arbeidet ser de tilbake på med stor glede og takknemlighet, og på misjonskvelden kan du få høre mer om deres arbeid.

Oppi fjellene, kun åtte mil fra Mount Everest ligger Okhaldhunga, et lite, men viktig sted i området.

Der bygget en skotsk lege tilknyttet United Mission to Nepal (UMN) en liten klinikk i 1962. Bilveier fantes ikke, alt materiale som ikke var på plass, måtte bæres inn.

Da Kristin og Erik kom til Nepal, var området preget av borgerkrigen som hadde rast mellom maoister og landets militære styrker i flere år. Kun unge, nyutdannede nepalske leger var villige til å jobbe på sykehuset.

Problemene og behovene sto i kø. Men her ville ekteparet Bøhler være. Kristin husker godt den første turen hun hadde inn til sykehuset for 16 år siden.

Turen startet med en halvtimes flytur. Deretter var det fire timer til fots, tre av dem i oppoverbakke, Men Kristin hadde masse energi, for hun skulle til Okhaldhunga, stedet de hadde drømt om.

Da hun kom fram, følte hun at hun hadde kommet hjem.

Menighet og misjon

Nordberg menighets misjonsprosjekt

Gjennom Det Norske Misjonsselskap har Nordberg menighet fra januar 2018 bestemt seg for å støtte to prosjekter på Madagaskar:

- "Support to Poor students" innebærer å støtte fattige elever på ulike skoler og institusjoner. Det dreier seg om hjelp til grunnskoleelever så de får betalt skolepenger, foreldreløse som får skoleplass, støtte til blinde- og døveskoler og til elever på landbruksskoler. Madagaskar er i dag verdens femte fattigste land og bare 64% av barn i skolealder går på skole.

- "Women empowerment project" er et prosjekt hvor målet er å gi ledertrening til kvinner som har viktige stillinger og posisjoner i den gassiske kirken. Ledertrening gir kvinner selvtillit og kompetanse, noe som bidrar til at de deltar mer aktivt både i de lokale menighetene og i lokalsamfunnet ellers.

Husene var toetasjers jordhus med stein, det var ingen veier, ingen elektrisk strøm og ingen telefoner.

I løpet av årene har det kommet vei, og med det nye boliger av betong. Levestandarden har økt. Et lite sykehus preget av store behov er blitt fornyet og velfungerende. Antall fødsler ved sykehuset har økt fra 120 i året til 120 i måneden

Ekteparet Bøhler fant tiden moden til å reise hjem da et australsk ektepar som har vært i Nepal tidligere, tok kontakt og meldte sin interesse for å ta over arbeidet.

Nå skal ekteparet Bøhler reise rundt i Norge og takke alle givere som har støttet dem og fortelle at folket i Okhaldhunga lever videre og at sykehuset fremdeles trenger Normisjon.

Dersom det blir forbudt å samles, blir arrangementet utsatt.

Nettopp fått barn?

Vil dere døpe barnet i kirken?
Ta kontakt med Nordberg kirke,
tlf. 23 62 94 90

eller e-post: post.nordberg.oslo@kirken.no

Vårmarked

Menighetsrådet har bestemt å ha et vårmarked i Peder Ankersvei 2, der vi hadde både bruktmarked og julemarked i høst. Vi skal bruke den lille leiligheten og vi setter opp telt utenfor.

Markedet blir litt større enn julemarkedet, men vi må konsentrere oss om finlopper og små møbler.

Merk tiden:

**fredag 7.mai
til søndag 9.mai.**

Dersom du har noen fine lopper å avse, send mail til uh564@kirken.no eller sms til 90754341 så avtaler vi en tid for levering.

Det blir vafler og kaffe og kanskje griller vi pølser. Smittevern ivaretas nøye, men markedet er som alt annet med forbehold.

Z Nordberg er en klubb for dere som går i 6.7. og 8. klasse på Korsvoll, Kringsjø, Tåsen, Maridalen, Berg, Engebråten, Nordberg skole og på Den tyske skolen. Det er omtrent like mange fra hvert klassetrinn som kommer på Z.

Du er velkommen på Z Nordberg enten du kommer alene eller sammen med en venn eller to, enten du har vært der tidligere eller ikke.

Siden kirken og kirkekjelleren pusses opp, holder Z Nordberg nå til i kirkestuen, i ungdomshuset og ute, på fredager kl. 19-21. Vi serverer pizza og brus på Z Nordberg, og du betaler 50kr hver gang du kommer, maks 200 kr for semesteret.

Vi legger opp til mange forskjellige aktiviteter på Z Nordberg – se boblen. Vi tilpasser selvfølgelig aktivitetene til koronasituasjonen.

Vi håper å få muligheten til å gjennomføre Z Nordberg følgende fredager i vårsemesteret: **9.april, 7.mai og 6.juni**, og vi håper å treffe deg da.

Er det noe du lurer på om Z Nordberg, ta kontakt med kari.skavlan.mogstad@gmail.com eller inger.unsgaard@gmail.com

Etter skoletid

Etter skoletid er en møteplass – et samlingssted – der gutter og jenter som går i 5.og 6.klasse på Tåsen, Kringsjø eller andre skoler kan møtes for å spise, prate, leke og spille, og lære litt om Jesus, kirken, kristendom, livet og medmennesker - sammen og med voksne ledere. Etter skoletid er en del av kirkens trosopplæring, og derfor er det gratis. Nå når Nordberg kirke pusses opp, holder Etter skoletid til i kirkestuen, og på begge sider utenfor kirken. Vi spiller dødball, innebandy (ute eller inne), stikkball, hopper slengtau, har litt forming, leker med Kaplaklosser og Twister, spiller Ryktet går og andre spill, tegner, har ulike fellesleker og konkurranser som Fruktsalat, tegnestafett og finner poster. Hva vi gjør nå, er selvfølgelig tilpasset koronasituasjonen. Av samme grunn ønsker vi nå påmelding til Etter skoletid, til kari.skavlan.mogstad@gmail.com. Hvis det er noe du lurer på om Etter skoletid, kontakter du samme 7 mailadresse.

Etter skoletid er på onsdager kl. 14-16, men barna kan godt komme rett fra skolen. Vi serverer ferdiglagde varme ostesmørbrød og noe å drikke.

Vi planlegger å ha Etter skoletid følgende onsdager i vårsemesteret: **24.mars, 14.april, 5.mai og 2.juni**, og håper at det lar seg gjøre.

Når livet krever en ny vei

Jeg erfarer gang på gang at gruppedynamikken i ei sorggruppe hjelper mennesker til å komme videre etter tapet av en livsledsager, forteller Gro Justnæs Kvalheim som har vært leder for sorggrupper i prostiet vårt i snart ti år.

- Jeg mista mannen min helt plutselig og uventa i 2003, forteller Gro.

- Den gangen var jeg selv på leit etter ei sorggruppe, men jeg fant ikke noen. Heldigvis hadde jeg god støtte i nettverket mitt. Jeg tenkte etterhvert at dette er noe å ta tak i. Kanskje jeg ved å bruke mine egne smertefulle erfaringer kan hjelpe andre som ikke har et så godt nettverk som jeg hadde den gangen.

God gruppedynamikk

Gro forteller at hun i utgangspunktet ville starte ei gruppe i Røa menighet hvor hun bodde, men erfaringen tilsa fort at hele prostiet måtte med for å rekruttere nok deltakere.

Gro er av yrke sykepleier og terapeut. Hun har jobbet mange år innen rusomsorg og har erfart den gode effekten av gruppedynamikk når man våger å dele også det som er vanskelig i livet.

- Jeg tenkte at dette har overføringsverdi til sorg. Når du mister din livspartner, kan det oppleves som om du mister

fofeste og befinner deg i et helt ukjent terreng. Da kan det å komme sammen med andre som har erfart det samme og dele sorgen og smerten ha en god effekt. Sammen kan man hjelpe hverandre til å finne og våge en ny retning i livet.

Veien videre

Gro synes egentlig ikke at det skulle hete sorggruppe, men «Hjelp på veien videre».

- Sorggruppe høres så tungt ut, men det er ikke det. I gruppene er det både smil, latter og tårer. Det man trenger er å finne veien i et nytt og ukjent landskap. Sorgarbeid er krevende både fysisk og psykisk og vi må bruke tid på å normalisere det som skjer med den enkelte. Her er det fint å se hvordan deltakerne hjelper hverandre. Vi benytter også kunnskap fra forskning som er gjort på sorgprosessen.

Nestekjærlighet i praksis

Gro forteller at hun de første årene drev arbeidet sammen med andre frivillige. Så ble diakonene koblet på.

Gro Justnæs Kvalheim har drevet sorggrupper i snart ti år. Nå har hun flyttet til Nordberg og ser fram til å være med i sorgarbeidet her.

Foto: Lillian Dombestein

- Det ble mye lettere å organisere arbeidet når man fikk en direkte link til stabene i prostiet.

- Hvorfor vil du si at sorggrupper er et viktig diakonalt arbeid?

- Kirken skal være der for mennesker både i sorg og i glede. Det handler om å ta både Gud og mennesker på alvor når vi våger å gå inn i sorgen sammen over tid. Jeg synes det er viktig å rekke ut en hånd til mennesker når livet blir vanskelig. Dette er nestekjærlighet i praksis, sier Gro engasjert.

Gro sier hun har fått mange gode tilbakemeldinger på at gruppene

har vært til nytte.

- Jeg forundres stadig over hvor fort deltakerne blir trygge i gruppa på tross av at de i utgangspunktet er helt fremmede for hverandre. Jeg er helt imponert over deltakernes evne og vilje til å dele liv og sorg, sier Gro.

Dette semesteret er hun sammen med diakon Gudrun Aas Homstvedt i gang med å starte gruppa som skal holde til på Nordberg. Også det forsinket på grunn av korona-pandemien, men vi håper å snart være i gang.

• Lillian Dombestein

Ønsker du å vite mer om sorggrupper?

Ta gjerne kontakt med oss!
 • Diakon i Nordberg menighet Lillian Dombestein tlf 973 05 294 eller e-post ld929@kirken.no
 • Diakon i Nordberg og Maridalen menighet Gudrun Aas Homstvedt tlf 468 62 174 eller e-post gh697@kirken.no
 • Gruppeleder Gro Kvalheim e-post grokvalh@online.no
Du kan også gjerne ta kontakt dersom du ønsker individuelle samtaler utover dette tilbudet.

Sorggruppa hjalp meg veldig!

Det sier ei dame som har vært deltaker i sorggruppe ledet av Gro Justnæs Kvalheim.

- Jeg begynte i sorggruppe et års tid etter at jeg mistet mannen min. Dødsfallet kom som et jordskjelv i livet mitt. Sorggruppa hjalp meg å takle alle etterskjelvene som fulgte.

- Hva var det beste med å være med i ei slik gruppe?

- For meg var det en lettelse å møte andre i samme situasjon. Folk som står utenfor kan være velmenende, men ingen kan forstå før de har vært gjennom det samme. Vi brukte mye tid i gruppa på å snakke om slitsomme forventninger vi møtte i våre nettverk. I gruppa skjønte folk hvordan vi hadde det, sier hun.

Deltakeren forteller at hun kunne ønske gruppesamlingene kunne fortsatt over en lengre periode.

Sogneprestens spalte
Kristin Stang Meløe

Hjemløs

Når vi nå runder året for det å leve med restriksjoner og nedstenging, er det særlig ett ord som dukker opp i tankene mine.

Nå har jeg ikke hørt noen bruke akkurat dette ordet for å beskrive året vi har vært igjennom, men på mange måter tar det opp i seg mye av det folk har fortalt meg. Jeg kjenner det igjen hos meg selv også.

Ordet bærer i seg elementer av det å ha hatt noe som man har mistet og som man savner, det har litt ensomhet i seg, det gir assosiasjoner også til utrygghet og usikkerhet for fremtiden og – merkelig nok – har det et snev av frihet i seg og åpning for nye muligheter.

Det er ordet «hjemløs» jeg har tenkt mye på i det siste. Og det er jo egentlig litt pussig, for er det et sted vi har måttet være mye dette siste året, så er det hjemme. Mange av oss har måttet være mye mer hjemme enn det vi liker.

Min opplevelse av å være hjemløs startet da vi ikke lenger kunne samles til gudstjeneste.

Mange kunne fortelle meg om det samme; joda, vi kunne høre gudstjeneste på radio og noen ganger på TV, men det er likevel bare en erstatning. Og egentlig gjorde erstatningen savnet bare enda mer tydelig.

Å kunne samles til gudstjeneste handler om fellesskap. Vi samles om Ord og sakrament, i bønn og til velsignelse. Da er det

menneskelige fellesskapet og nærværet nødvendig, for vi alle har et hjem i Guds kirke på jorden. Når vi ikke får være sammen, er det som om vårt felles hjem er borte.

Etter en lang periode med nedstenging, kunne vi endelig få komme til kirken igjen. Vi fikk ha åpen kirke.

Vi kunne sitte ned, tenne lys, og søndagene var det musikk fra galleriet. Mulighet til å slå av en liten prat var det også, selvsagt i betryggende avstand til hverandre.

Det var som å kunne komme hjemom på en snarvisitt, men det gjorde godt.

Nå er Nordberg kirke helt stengt; både av smittevern-hensyn, og fordi den skal pusses opp. Det kjennes nesten som en dobbel hjemløshet.

Noen har også snakket med meg om savnet av det å kunne møte familie, venner og kollegaer slik vi pleier.

I perioder har vi kunnet treffe hverandre litt, få om gangen. Men bryllup og dåp har mange satt på vent, feiring av bursdager, eksamener og avslutninger likeså.

Noen er digitalt kreative og klarer å gjennomføre feiringer over nettet, men småpraten, varmen og den gode klemmen har dårlige kår der.

Og dette er også en slags hjemløshet, har jeg tenkt.

For vi er skapt til fellesskap og hører til hos og med hverandre. I hverandres nærvær blir vi til oss selv.

Det er i det menneskelige fellesskapet vi har vårt hjem, for ingen lever for seg selv. Det ligger en hjemløshet i det å ikke kunne være hos og nær hverandre når vi trenger det.

Men jeg tror at denne hjemløse tiden også kan bære i seg noe godt.

Kanskje blir vi mer oppmerksomme på det vi savner, men som vi ellers tar for gitt?

Kanskje ser vi klarere hvor viktig det er å leve med håp – håp om at en dag, om ikke alt for lenge, kan vi være sammen som før, uten å måtte «holde meter'n»?

Og nå som vi er på vei mot påsken: er ikke påsken nettopp den store fortellingen om håpet? - at hjemløshets tid en gang tar slutt og vi får være sammen igjen, at lyset alltid overvinner mørket, at livet seirer over døden?

Når vi har håpet, holder vi ut. Da er vi aldri egentlig hjemløse.

Velsignet påskehøytid!

Derfor er Norge en av verdens beste idrettsnasjoner

- Fordi barn får muligheter til en god oppvekst i den norske velferdsmodellen, svarer toppidrettssjef Tor Øvrebø på spørsmål om hvorfor Norge i forhold til folketallet, leverer så gode resultater på internasjonale idrettsarenaer.

Toppidrettssenteret er godt synlig der det ligger vegg i vegg med Norges Idretts-høgskole ved Songsvann. Tor Øvrebø har vært ansatt på senteret - oftest kalt Olympiatoppen - siden 2004. Toppidrettssjefen er opptatt av det store bildet i utviklingen av idrettstalenter. Det handler saktens om styrketrening, spenst, timing og utholdenhet. Men også om grunnleggende forhold i det samfunnet som idretten springer ut av. Det inkluderer verdier.

- Barn og ungdom har store muligheter til å realisere sitt potensiale fordi de har gode valgmuligheter. De blir fulgt opp av foreldre og frivillige på arenaer som er lagt til rette lokalt. Og satsingen er frivillig, de kan snu i døra når som helst, sier Øvrebø som poengterer at det er viktig at alle involverte legger vekt på å ikke presse barna og ungdommene.

Olympiatoppen er en avdeling av Norges Idrettsforbund og styret i NIF er også olympiske og paralympiske komite.

- Dere ønsker å styrke toppen i norsk idrett. Gjør dere dette for å forsterke norsk identitet, skape helsegevinst ved å fremme forbilder, skape underholdning eller selge Norge i utlandet? Øvrebø er tydelig når han sier at ikke noe av dette er uttalte mål for virksomheten ved Toppidrettssenteret. Men det kan bli konsekvensen av det de holder på med. Hensikten er å gjøre norske

ungdommer så gode som de kan bli i konkurransene. Og det skal skje ved at uttalte verdier skal ligge i bånd.

- Det er fint om gode forbilder også kan skape en livslang helsegevinst blant barn og unge som blir inspirert til å trene. Om staten eller andre vil bruke medaljene til å fremme norske interesser, er ikke vårt anliggende. Øvrebø legger vekt på at idrettsbevegelsen er delt opp i breddeidrett, idrett for ungdom og toppidrett. Disse skal drives ut fra hver sine forutsetninger og hva som er formålstjenlig. Derfor vil også virkemidlene måtte tilpasses disse grenene. Dette handler i stor grad om å snakke åpent ut om ambisjoner.

- Men dere kommer med prognoser på hvor mange medaljer vi kanskje kan vente oss under neste OL?

- Jo, men også medaljene er en konsekvens av et målbevisst og dedikert arbeid blant toppidrettsutøverne. De kommer hvis kvaliteten er god og verdiene blir fulgt. Øvrebø forklarer at Toppidrettssenteret deler verdiene til resten av idrettsbevegelsen. De ansatte har røtter i ulike idretter og har erfaring fra lokale forhold og særforbund. De har også barn som driver med ulike idretter. Derfor er ikke miljøet ved Songsvann et isolert kraftsentrum som skal fremme prestasjoner, koste hva det koste vil.

- Verdier berører også aktuelle spørsmål som brudd på men-

neskerettigheter i Kina og rasisme?

- Absolutt. Når det gjelder internasjonale verdispørsmål, så tenker vi at idretten skaper oppmerksomhet rundt regimer verden over, slik at andre interesseorganisasjoner kan benytte denne oppmerksomheten til å fremme sine synspunkter og interesser. Rasisme er selvfølgelig uforenlig med vår verdiplattform.

-Hva betyr det for Olympiatoppen at den ligger der den ligger ved Songsvann?

- Det betyr mye. Beliggenheten i vakre omgivelser er til inspirasjon både for utøvere og ansatte. Den åpner for gode treningsmuligheter ute. Men viktigst er kanskje at senteret er nærmeste nabo til Idrettshøgskolen driver relevant forskning for toppidretten.

- Dere legger vekt på å danne klynger der idrettene kan lære av hverandre?

- Vi må huske på at mange av idrettene i Norge er små. De kan ikke holde seg med all den fagligheten de har behov for. All idrett er under stadig utvikling og da vil det være noen som er kommet lenger på enkelte områder og som kan dele på det de

har erfart. Det gjelder alt fra levesett, systematikk i forberedelser og trening - og ikke minst holdninger og fokus på utviklende og trygge relasjoner.

- Hva er det som særkjenner det norske toppidrettssenteret til forskjell fra liknende organer internasjonalt?

- Vi legger vekt på et nært og tett samarbeid med det enkelte særforbund og beholder en gjensidighet i utvikling av trening og forberedelser til mesterskap. Dette samspillet mellom utøvere, trenere og ledere er helt uvurderlig. Det utgjør en kontrast til land der avstandene mellom enkeltidrettene virker større, og idrettsorganisasjonen er mer hierarkisk, sier Øvrebø og holder et kort, men varmt innlegg om den norske samfunnsmodellen som gir rike valgmuligheter for unge mennesker og der så mange foreldre og voksne deltar i denne store dugnaden.

Vi er glade når det skjer i tråd med verdiene vi har utmyntet slik: "Glede gjennom mestring, fellesskap gjennom utvikling sammen, helse gjennom et helhetlig liv, ærlighet gjennom synbare holdninger."

Toppidrettssjef Tor Øvrebø

Foto: Helge Kjøllesdal og Annbjørg Engeseth

- Den største gevinsten ved å være på Toppidrettscenteret tror jeg var den uformelle kontakten vi hadde med utøvere fra andre idretter, sier Anne Margrethe Hausken Nordberg om sin bruk av Olympiatoppen. Hun bor på Kringsjø og deltok i årets sesong av Mesternes Mester på NRK Foto: Nydalen Skiklubb

Mesternes mester

Anne Margrethe Hausken Nordberg bor på Kringsjø og har hatt en lang karriere som orienteringsløper.

Hun ble verdensmester tre ganger, europamester og nordisk mester. Til sammen har hun hanket inn 43 individuelle NM-medaljer. I tillegg har hun rukket å utdanne seg til farmasøyt og tatt en doktorgrad. Hun har også tre barn med sin mann Anders Nordberg som også var orienteringsløper på landslagsnivå. Hausken Nordberg er nå ansatt i Antidoping Norge.

- Hvilken pokal setter du høyest?

- Da jeg vant verdenscupen sammenlagt i 2008, tror jeg. Det er spesielt å vinne en hel sesong.

Orienteringsløperen har brukt Toppidrettscenteret til trening helt siden hun i 1995 ble med på juniorlandslaget. Hun vant der til 2020 da hun offisielt la opp sin karriere på øverste nivå. Hun ledet utøverkomiteen til Olympiatoppen fra 2006-2011.

Ingangen til Olympiatoppen er fysisk ganske trang. Det er en fordel, smiler Anne Margrethe. Da må du møte blikket til dem du passerer, og nikker gjerne til dem. Dermed kommer du i kontakt med idrettsprofiler du ikke kjenner fra før.

Jo, Toppidrettscenteret blir brukt til å trene styrke og løpe på tredemøllen også for en o-løper når forholdene ute virker mindre fristende. Uformell basistrening når 15-20 stykker møter opp i en gymsal og inspirerer hverandre til å gjennomføre øvelsene med full kraft er noe av det Anne Margrethe har fått mest utav.

Da kan det komme gode råd fra folk som driver innen helt andre grener. Det samme gjelder i kantina der toppidrettsutøvere kan spise et antall gratis måltider gjennom året.

-Jeg tror at den idrettslige gevinsten av samtale over bordet langt overstiger utgiftene til disse måltidene, sier hun. I et land der vi er så få innen en del idretter er dette samholdet uvurderlig. Hun påvirket ledelsen til å åpne kantina også for

ynge lovende talenter. Det norske Toppidrettscenteret mangler en god del treningsmuligheter sammenlignet med liknende anlegg i andre land, påpeker Anne Margrethe. Derfor er miljøfaktoren så viktig. I Norge kan vi høste av å gjøre hverandre gode på tvers av idrettene.

Fremdeles løper hun innover i skogene fra Kringsjø og vil fremdeles delta i løp, selv om topp-karrieren er over. En o-løper slutter ikke på samme måten som en skihopper som ikke lenger har tilgang til Holmenkollen når hun eller han legger opp.

- Hvorfor sa du ja til å delta i Mesternes Mester?

- Det var en ære å bli spurt. Det er første gang en orienteringsløper er med. Jeg ønsket mer fokus på denne idretten som ikke alltid er så synlig på fjernsyn. Jeg ville vise barn og unge at også vi blir regnet med. Og så var jeg spent på å møte mestere og personligheter innen andre idretter.

- Er konkurransen så blodig alvorlig som den ser ut til å være?

- Ja, her er det vinnere som stiller opp. Det er full skjerpning i alle konkurranser. Men så er det uformelt og

avslappende før og etter. Jeg innrømmer at det var intenst å være med. Kamera fulgte oss fra morgen til kveld. Vi fikk ofte vite hvilke øvelser vi skulle være med på bare en time på forhånd.

- Hva er det beste du har med deg fra konkurransene i Arendal?

- Det var opplevelsen av hvordan denne gruppen fungerte. Jeg møtte en gjeng ledertyper proppfulle av selvtillit og lurte på hvordan dette ville gå. Men vi tilpasset oss hverandre veldig fort. Vi ble hverandres coacher fordi vi jo ikke har trenere med oss. Det ble et godt samspill, samtidig som vi konkurrerte på kniven.

- Hva har gitt størst oppmerksomhet, VM-medaljene dine eller deltakelsen i Mesternes Mester?

- Det sier seg selv at et familieprogram som alle ser på gir svært mange hyggelige tilbakemeldinger. Likevel vil jeg si at jeg også fikk bred anerkjennelse for de seirene jeg vant i orienteringsløpene, slutter Anne Margrethe Hausken Nordberg.

• Helge Kjøllesdal

Et rosa eventyr for Nordbergs eldre

Er du over 67 år gammel, kan en rosa minibuss frakte deg fra dør til dør.

- Jeg har stor glede av dette tilbudet, sier Alfred Elias Hansen, som er flittig rosa buss- bruker.

I 2017 startet Ruter et pilotprosjekt i bydel Nordre Aker etter påtrykk fra Oslo bystyre. «Aldersvennlig transport» kalles det, og kommer i form av rosa minibusser. Dette er en dør-til-dør-tjeneste der kunder fra 67 år og oppover kan bli hentet hjemme og kjørt dit de ønsker. Det kan for eksempel være til eldresenteret for å spise middag, til butikken for å handle eller til andre steder der en trenger transport. Eller at en bare har lyst på en tur. Sjåførene hjelper kundene med av- og påstigning hvis de har behov for det. De kan også hjelpe med å bære inn varer. I tillegg

kan kundene ha med seg rullator, rullestol, en venn eller et familiemedlem på bussen. Prisen er den samme som en vanlig honnørbillett. Et eventyrlig godt tilbud til Nordbergs eldre garde, med andre ord.

Hjelpsomme

Alfred Hansen er 84 år gammel og har kjørt mye bil i sitt liv. Men for et par år siden mistet han sertifikatet. Han har vanskelig for å komme seg rundt og er avhengig av rullator eller rullestol – derfor er det aldersvennlige tilbudet midt i blinken for ham.

- Jeg reiser fram og tilbake til eldresenteret på Tåsen med rosa busser

hver dag bortsett fra i helgene. Siden jeg farter så mye, er jeg blitt godt kjent med de som betjener bussene. Det er kjekke og hjelpsomme folk, forteller Alfred, som bor i Folke Bernadottes vei. Han legger til at bussene av og til tar en tur innom andre kunder, så det går ikke alltid like kjapt som å ta taxi.

- Jeg har taxi-kort, men får langt fra så mange reiser som jeg har behov for. Jeg vet ikke hva jeg skulle gjort uten de rosa bussene, sier han.

Blir mer aktive

- Hensikten med prosjektet er å få flere eldre til å reise på egen hånd, slik at de igjen kan delta aktivt i samfunnet og i større grad oppleve frihet, forteller Heidi Aakre Juvik, som er prosjektleder for Aldersvennlig transport i Ruter.

Prosjektet startet opp i Nordre Aker i 2017. Deretter har det blitt utvidet til bydelene Sage- ne, Vestre Aker og Ullern. Det er Oslo kommune som finansierer tilbudet, og i budsjettet for Oslo kommune for 2021 er det vedtatt å utvide tilbudet til to nye bydeler: Alna og Bjerke. Nordberg, Brekke og Kjelsås er en del av området hvor aldersvennlig transport tilbys i dag.

Blir tjenesten brukt?

- Vi har kjørt over 100 000 reiser siden oppstart i 2017 og satte ny må-

nedsrekord med 4623 reiser i oktober. I løpet av 2020 fikk vi 800 nye kunder av aldersvennlig transport, på tross av pandemien. Totalt har vi hatt over 3000 kunder. Vi tok i bruk en ny mobil-app sommeren 2020, og har så langt fått godt over 700 bestillinger via den, sier Aakre Juvik. Hun legger til at selv om appen RuterBestilling nå er i bruk, kan kundene også ringe og bestille transport.

- Du kan bestille på tlf. 23 24 28 50 på mobilen din mellom kl. 09.00 og kl. 17.00 mandag til lørdag. Reisen kan bestilles opptil en uke i forveien. Bussene kjører mandag til lørdag mellom kl. 10.00 og 18.00, forklarer Aakre Juvik.

For alle over 67

Tilbudet gjelder slett ikke bare «skrøpelige gamle».

- Bussen tilbys til personer over 67 år som av ulike grunner ikke ønsker eller kan benytte seg av vanlig kollektiv transport eller som synes det er mer behagelig å reise med rosa buss. Det kan for eksempel være at det er langt å gå til nærmeste holdeplass. Det eneste kravet vi har til våre passasjerer er at de har fylt 67 år.

- Kan tilbudet brukes utenfor bydelen vår? Shoppingtur til Svinesund?

- Det er mulig å reise på tvers av bydelsgrensene

Alfred kommer seg ut takket være rosa busser.

Begge fotos: Ruter AS Redink Thomas Haugersveen

mellom Nordre Aker og Sagene (inkludert Ullevål sykehus), og Vestre Aker og Ullern (inkludert Majorstuehuset, Bogstad gård, Vestre Gravlund og Frognerseteren). Men det er ikke mulig å kjøre utenfor disse bydelsgrensene. Derfor går det nok ikke med shopping på Svinesund, smiler prosjektlederen.

Hva med Maridalen?

- Tilbudet til Maridalen er under utvikling etter bestilling fra Oslo kommune. Det vil naturligvis bli en del av Ruter aldersvennlig transport, men tjenestetilbudet vil bli noe tilpasset på grunn av utfordringer med å drifte denne typen bestillingstjeneste for transport i et såpass

spredtbebodd område.

- Sammen med Oslo kommune er vi i gang med innbyggerinvolvering i disse områdene slik at vi kan utvikle et tilrettelagt tilbud basert på markabeboernes behov og reisemønster. Vi har til nå gjennomført fire gruppeintervjuer på Sørbråten i Maridalen og i Sørkedalen med god hjelp fra Marka Mobile Eldresenter. Vi vet dessverre ikke per dags dato hvordan dette tilbudet vil se ut eller når tilbudet vil starte opp, men dette er noe vi jobber med nå. Etter planen skal det være på plass i løpet av 2021, sier Heidi Aakre Juvik.

• Elin Toft

Fakta

- Oslo kommune tok initiativ til oppstart av piloten «Aldersvennlig transport» i Nordre Aker i 2017, som blir utviklet i samarbeid med Ruter. Oslo kommune finansierer piloten/forsøket.
- Transportøkonomisk institutt (TØI) publiserte nylig en studie om mulige helseeffekter av Ruter aldersvennlig transport, og en mulig innvirkning på kommunale helse- og omsorgstjenester. Resultatene fra studien tyder på at kunder som har behov for et mer tilrettelagt tilbud føler at rosa busser har økt livskvaliteten deres. Ved at flere klarer seg på egen hånd og kan leve selvstendige liv, vil trolig flere eldre kunne bo hjemme.
- Aldersvennlig transport er under test og kontinuerlig utvikling. Det kan derfor komme endringer i tjenestetilbudet underveis i pilotperioden.
- Pilotperioden varer i utgangspunktet ut 2021.
- **Bestill rosa buss på tlf 23 24 28 50.**

Innsats for bydelen

Heidi Brandt i Nilserudkleiva er blant dem som nå vaksinerer oss i bydel Nordre Aker. Du kan møte henne på vaksinesenteret i Domus Athletica.

Heidi Brandt har vært hjemmевærende de siste fem årene. Men på si har hun tatt utdanning som helsesekretær. Tidligere har hun ett år på sykepleien.

Så kom koronaepidemien, og bydelen spurte etter faglærte medhjelpere.

- Jeg søkte på jobben som vaksinatør da vaksineringen skulle starte i begynnelsen av januar, fikk jobben på en fredag og begynte på mandag. Nå jobber jeg på vaksinesenteret 2-3 dager i uka. Jeg ville bidra med et meningsfylt arbeid i bydelen og samtidig lære noe nytt, sier hun.

Bydelens vaksinesenter

Den store hallen på Domus Athletica er gjort om til vaksinesenter for Bydel Nordre Aker. Her er

det god plass. Senteret er dimensjonert for å gi 5000 vaksiner i uka.

Området er delt inn i tre linjer, en for hver av de tre tilgjengelige vaksinene, Pfizer BioNTech (Comirnaty-vaksinen), Moderna eller AstraZeneca. Den russiske Sputnik-vaksinen, kinesiske Sinopharm eller amerikanske Johnson & Johnson står ikke på menyen. Foreløpig.

Frammøtet

Når du har fått beskjed om dag og tid for vaksinerings, må du ved inngangen svare på spørsmål om eventuelle allergier, sykdommer og smittestatus. Deretter blir du tatt vennlig imot og registrert. Så blir du henvist til en av de tre linjene, etter hvilken vaksine senteret har fått

inn og som du skal ha. Kanskje er det Heidi som skal sette vaksinen. Så kommer sprøytesticket.

- Gjør det vondt? Kan man få narkose?

- Ha ha! Det er flere som ikke kjenner noe. De spør om ikke sticket kommer snart!

- Etterpå må du sitte og vente, normalt i 20 minutter, men noe lengre hvis du har hatt allergiske reaksjoner eller går på blodfortynnende medisiner. Da har vi en ekstra lege til stede, forteller Heidi.

- Jeg kjenner ikke til noen som har fått noen reaksjoner etter vaksinen så langt, bortsett fra litt øm arm.

Livredde for smitte!

De er i alt 75 ansatte, delt inn i tre team. I hvert team er det sykepleiere, helsesekretærer og noen permitterte medhjelpere i støttefunksjoner.

- En del av de jeg jobber sammen med, er voksne damer som meg, som føler at vi skal trå til litt og gjøre en innsats for bydelen. Så er det også noen permitterte kabinansatte gutter fra Norwegian sammen med damer og menn fra reiselivsbransjen og andre serviceyrker. De er yngre, veldig flinke og svært serviceinnstilte, kan hun fortelle.

Bytter på arbeidet

Heidi kan ta imot og veilede de som kommer. Hun kan sette sprøyter. Eller hun kan holde et øye med de som er vaksinert etterpå.

- Vi skal hele tiden ivareta smittevernradene. Når noen har sittet på en stol, må vi sprite stolen og alt de har tatt på. Vi er livredde for å få smitte inn på vaksinesenteret! Kanskje må hele senteret stenge! Det er derfor vi delt i team. Hvis én tester positivt, kan vi bare ta ut det ene teamet i karantene.

Hver dråpe skal brukes

- Hittil har vi vaksinert ferdig de aller eldste og vaksinerer nå gruppen fra 75-84 år, rapporterer Heidi i midten av februar.

- Jeg har ikke fått vaksine selv, men mange i hjemmesykepleien i bydelen har fått vaksine. Jeg tror også en del fra fastlegekontorene har vært innom.

- Fra hvert glass trekker vi opp seks sprøyter av gangen. Når det er gjort, er holdbarheten kort. Pfizer-vaksinen bør settes i løpet av en halv time, de to andre rundt én time. Hvis det blir en sprøyte til overs, setter vi den på oss selv eller ringer en som kan komme på kort varsel. Ikke en dråpe vaksine skal gå til spille!

Slik ser Heidi Brandt ut på jobb om dagen. Foto: Gunnar Grøndahl

Gunnar Bjune fra Maridalen har fått sin vaksine.

Foto: Kirsten Bjune

Et historisk sprøyte- stikk

Vaksinesenteret er stort og kan gi 5000 vaksiner i uka. Men så langt har de ikke vært i nærheten av det, forteller Heidi.

- Hittil har vi fått svært få vaksiner. På det meste har vi satt 110 sprøyter om dagen. Det har blitt veldig mye dødtid. For meg betyr ikke det så mye, for det er veldig hyggelig her, og jeg er her bare noen dager i uka. Jeg kommer meg litt ut og møter mange naboer.

- Det er stor forskjell på

de eldre som kommer for å få vaksine. Noen må ha følge og ha hjelp. Noen kommer rett fra kreftbehandling. Andre stikker innom etter å ha gått tre mil på ski! Men gleden over å komme hit har de felles. Alle er takknemlige og positive. Noen gråter litt. Det er første gang de er ute på tur på et år!

- Mange vil at jeg skal ta bilde, eller ta selfier, som de kan sende til barn og barnebarn på facebook. De tenker at de er med på noe historisk, sier Heidi Brandt.

• Gunnar Grøndahl

Hva er status for vaksineringen i bydel Nordre Aker?

Vaksinekoordinator i bydelen, Anja Marie Bergenhuis, svarer.

- *Hvilke grupper i bydelen har til nå fått vaksine?*

- Vi holder nå på med aldersgruppen 75+ og kritisk helsepersonell.

- *Har alle over 75 år nå fått første vaksine? Får dere spørsmål fra noen som lurer på om de er uteglemt?*

- Alle over 75 år har ennå ikke fått vaksine pga lite vaksinetilfang. Vi starter med å ringe de eldste i gruppen og har derfor ikke fått kontaktet alle ennå. På mailen til vaksinesenteret får vi noen spørsmål om de er glemt. De er ikke glemt, men vi har ikke fått ringt alle, for å sette dem opp på vaksintime, fordi vi ikke har vaksiner til alle ennå.

Hvor mange er fullvaksinert?

- Per 26. februar 2021: 2610 personer vaksinert. Av disse er 1486 personer fullvaksinert med dose en og to. Vi oppdaterer bydelens internettsider ukentlig med tall slik at innbyggerne våre kan følge med på tallene om de ønsker.

- *Noen har sagt «nei takk» til vaksinen. Hvorfor? Er de mange?*

- Av alle aldersgrupper vi har inne til vaksinering nå, så er det et fåtall som takker nei.

- Følgende årsaker oppgis: Noen av de eldre ønsker ikke vaksine, slik at andre kan få i stedet. Noen sier at de ønsker å vente for å se hvordan det går med andre. Noen sier at de er så friske og at de vanligvis ikke tar sesong influensavaksine og derfor ikke ønsker vaksine mot korona.

- *Senteret kan vaksinere 5000 i uka. Men dere har fått altfor få vaksiner til å være i nærheten av det tallet.*

Hva er dine forhåpninger videre?

- Vi på vaksinesenteret er klar for å sette mange vaksiner og retter oss etter Helseetaten og FHI sine føringer.

Vaksineringsbåser på Domus Athletica Foto: Gunnar Grøndahl

små og store oppdrag
HARRY MARTINSEN A/S
VVS RØRLEGGER ENTREPRENØR
Tlf. 23 33 24 40 Etabl. 1923
Fax 23 33 24 41
E-post: post@harry-martinsen.no
Vakttelefon: 23 33 24 40

Kjelsås Malerservice - A. Baumann:

**Alt av
innvendig og utvendig malerarbeid**

- Borettslag, sameier og privat -

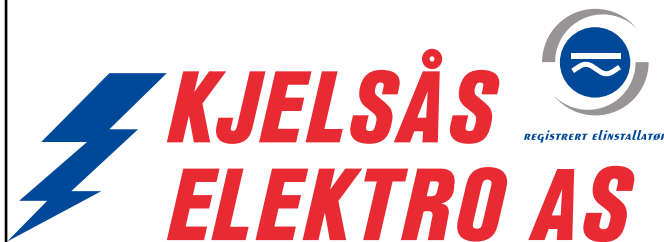
Norsk faglært maler med gode, lokale referanser.
NB: Pensjonistrabatt!

Kjelsås Malerservice

Kurveien 52, 0495 Oslo
Mobil: 907 63 309
Kjelsas.malerservice@gmail.com
Nettside: kjelsasmalerservice.no

ELEKTRIKER`N I NÆROMRÅDET

Vi utfører større og mindre oppdrag hos mange fornøyde kunder i nærmiljøet. Både boliger, borettslag/sameier og næringskunder. Ingen oppdrag er for små.

Planer om fornying, oppussing, nytt sikringskap, nye kabler, gulvvarme, belysning, reparasjoner eller annet?

Vi hjelper deg gjerne!

Det skal lønne seg å spørre oss

EN SIKKER KONTAKT

Kjelsås Elektro AS

Tlf. 22 22 10 40

post@k-e.no

www.k-e.no

Din lokale elektriker

Alt av elektriske anlegg

Styringssystemer - Belysning

Nordbergveien 43 d

Tlf: 61 11 25 25

www.torpa-el.no - post@torpa-el.no

Leie lokale?

Har du behov for å leie lokale til feiring av dåp, konfirmasjon, bursdag, minnesamvær?

Kontakt oss på telf: 992 59 819.
e-post: korsvollutleie@gmail.com
Se også "korsvollfelleskapet.no"
(om oss) for mer info.

SAGA®

BEGRAVELSESBYRÅ

Begravelse til riktig pris

Vi har prisgaranti på våre tjenester. Det sikrer deg den beste prisen, uten at det går på bekostning av service og kvalitet. Vi ordner alt det praktiske og er tilgjengelig hele døgnet. Hos oss er du i trygge hender.

Telefon: 4000 2460
sagabegravelse.no

Ny inskripsjon på gravstein kr 5800,-

Ny inskripsjon til fast lav pris. Vi tilbyr også vedlikehold og oppussing
Stort utvalg av nye gravsteiner
Ring oss på telefon 4000 2448

gravstein24.no

en del av Hingstad Gruppen

Trenger du advokatbistand?

Advokat Finn Kohmann bistår med arv, testamenter, skifteoppgjør, fremtidsfullmakter, rådgivning om skatt og fast eiendom, alm. praksis.

Tlf. 22 23 65 45 - Mob. 41 43 35 27
E-mail: post@finn-senioradvokat.no
www.finn-senioradvokat.no
Nordberg,
Østhornvn. 10, 2. etg., 0874 Oslo.

Gunnar Ruud

Catering - Selskapsmat

Matglede til hverdag og fest!

www.gunnarruud.no

Tlf. 23 30 25 00

... og smaken, den slår ingen!

Konfirmasjon
Bryllup
Barnedåp
Smitter
Tapas
Koldtbord
Midtager
Gryteretter
Grillmat
Fingermat
Kaker
og mye mer...

Røde Kors Oslo

Vil du ha en å snakke med?

Oslo Røde Kors tilbyr nå ringevenn
- en frivillig som vil ringe deg ca. en gang i uka for en hyggelig prat. Den frivillige har taushetsplikt.
Ring oss for mer info eller for å få en ringevenn:
488 68 694 (man-fre kl. 09.00-15.00)

Sjekk Punkt **VÅR KOMPETANSE, DIN TRYGGHET!**

Bestill sjekk av bilen din i dag! T. 22 15 06 88

KJELSÅS BILVERKSTED

ADVOKATFIRMAET DA

NORJUS

Arv, testament, avtalerett, eiendom m.m.

En av mange hyggelige uttalelser fra våre klienter:
Tusen takk for godt utført arbeid, dere har vært dyktige, raske, ryddige og etterrettelige. Jeg kommer personlig til å anbefale dere (har gjort) om det skulle være noen som skulle trenge hjelp en gang. EMG, Oslo
Sognsveien 75 C - T 22 55 51 80 – norjus@norjus.no

ULLEVÅL STADION

HUD KLINIKKEN

Youngstorget 2B, inngang Folkepassasjen, 9. etg

Hudlegene

Anne Birgitte Thomas Nordal, Caroline Strandhagen
Jon Langeland

**Hudsykdommer, føflekker/ utvekster, acne, rosacea.
Kirurgi / laser / frysekirurgi m.m.**

Henvisning ikke nødvendig. Kort ventetid.
Tlf 23 35 58 50 el. bestill time selv på Pasientsky
www.hudklinikken.no

Nye og gamle pasienter ønskes velkommen!

Timebestilling **GREFSEN TANNLEGEPRAKSIS**
22 15 30 00 Kjelsåsveien 7 - 0488 OSLO - Telefon: 22 15 30 00 - Telefaks: 22 15 29 00
E-post: post@tannlegepraksis.no - Internett: www.tannlegepraksis.no

IRunes GRATIS BEFARING
9088 6020
post@runes.no
Kjelsåsveien 130 • www.runes.no

SOL-INNSYN SKJERMING

- Duette
- Plisségardiner
- Persiennner
- Rullegardiner
- Lamellgardiner
- Markiser
- Screen

Opptil **30%** rabatt

• Vi vil alltid ha den laveste prisen da vi har **PRISMATCH** mot andre leverandører • Raskere levering og god service alltid!

Kringsjå Legesenter

Legene

Frøydis Blaker Aasbø
Tonje Høgdahl Mysen

Besøksadresse : Folke Bernadottes vei 32
Telefon : 22 02 03 30
Åpningstider : Hverdager 08:00 – 15:00

Hjemmeside : <https://kringsjalegesenter.klinikk.pasientsky.no/>

KRINGSJÅ - SOGN FYSIOTERAPI

Folke Bernadottes vei 41

Tlf: 22 23 68 90

Fysioterapi. Manuell terapi. Psykomotorisk fysioterapi.
Treningsgrupper.

KOMMUNAL AVTALE

www.kringsjasognfysioterapi.no

Åpningstider: 8 - 16. Tirsdag kveldsåpent

Kringsjå DAME- & HERRE frisør

INNEHAVER: ØYVIND HOLTER

Minister Ditlefs vei 23, 0862 Oslo. Tlf: 22 23 22 63

ROLF WAGLE A/S

Skipsmeglere

KOM I FORM!

- Styrke
- Spinning
- Zumba
- Mensendick
- Yoga m.m.

Tlf. 22 02 81 81

Alt innen Fysioterapi og Manuellterapi
Trykkbølgebehandling

www.stadionfysikalske.no

post@stadionfysikalske.no

Kjelsåsveien 160 - 0491 Oslo, Stillatorget

Velkommen til en hyggelig handel!

Meny Kringsjå – din nærbutikk med det store utvalget.

Du får så mye mer

KRINGSJÅ
9-20 (9-18) tlf 23 00 85 85
Minister Ditleffsvei 21 – www.meny.no

Bytte bolig?

Mor, far og 3 barn (1, 6 og 8 år) har vokst ut av lekker 3-roms leilighet i Gaustadveien 23, byens beste sted å bo!

Barna sogner til Kringsjå skole, og vi vil aller helst bli boende i samme skolekrets.

Ønsker du å bytte bolig med oss? Ta kontakt på 97 01 39 09.

Hilsen en mor på intens boligjakt og som helst ikke ønsker å ta barna sine vekk fra gode venner og et trygt og godt oppvekstmiljø.

PRIVATMEGLEREN
ELITE

Skal du selge bolig?

Det er 232 trinn i Skibakke trappa.
Fin måte å få opp pulsen på. Klar, ferdig, gå.

Privatmegleren Elite har kontor sentralt i Nordre Aker, på toppen av skibakke trappa.

Det gamle postkontorets hvelv er intakt med renovert tykk ståldør, men ellers lite som minner om svunne tider.

Velkommen innom til en hyggelig boligprat.

Frysjaveien 1, 0883 Oslo
Tlf. 2237 7322 • www.privatmegleren.no

NORDEAS EIENDOMSMEGLERKJEDE

Nordea

**SØNDAG KL 11.00
I NORDBERG MENIGHET
I BAKKEHAUGEN KIRKE**

Hver søndag kl. 1100 skjer det noe i Nordberg menighet! Avhengig av smittesituasjonen vil det enten være gudstjeneste, åpen kirke eller det legges ut noe på nettsiden. Følg med på nettsiden www.kirken.no/nordberg for å finne ut hva som skjer den aktuelle søndagen!

Vi kan etter hvert veksle mellom:

Gudstjeneste inne

Gudstjeneste ute

Åpen kirke med nattverd

Åpen kirke

En refleksjon på nett – skriftlig eller video?

Kanskje etter hvert strømmede gudstjenester

Fra 25. januar er Nordberg kirke stengt på grunn av oppussing. Gudstjenester blir etter hvert i Bakkehaugen kirke, Karl Grøndahlsvei 2. Følg med på nettsider og sosiale medier.

**SØNDAG KL 11.15
I MARIDALEN KIRKE**
(Maridalsbussen ankommer kirken kl 11.09.)

Det er i skrivende stund vanskelig å vite hva som blir mulig å gjennomføre av arrangementer både inne og ute. Men hver onsdag er det åpen kirke kl 12.00- 16.00. Velkommen! Følg med på www.kirken.no/maridalen eller på Facebook for nærmere opplysninger. Se også hva som gjøres i Nordberg menighet www.kirken.no/nordberg

Menighetsbladet har epost-adresse:
uh564@kirken.no

**Menighetskontorer
for Nordberg og Maridalen kirker:**

Nordberg kirke: Peder Ankers vei 2, 0861 Oslo.

Tlf. 23 62 94 90

E-post: post.nordberg.oslo@kirken.no

Konto: 1600.21.35020.

Vipps: 23077

Maridalen kirke: Maridalsveien 506

Konto: 3000.16.00040

Vipps: 70556

Stor usikkerhet i Maridalen

For hundre år siden ble størstedelen av gårdene i Maridalen kjøpt opp av Oslo kommune for å sikre Maridalsvannet som drikkevannskilde. Siden har disse gårdene gjennom generasjoner blitt forpaktet av familier i dalen. Nå er fremtiden usikker.

I slutten av januar kom byråden med nye forslag til forpakteravtaler. Byråden foreslo at gårdene skulle legges ut på anbud ved generasjonsskifte. Det anføres at gårdsdriften koster kommunen mange millioner i året. Dessuten er det på tide å tenke nytt rundt mulighetene for bynært landbruk.

Forslaget har møtt sterk kritikk fra mange hold, også fra bystyrepolitikere. Saken skulle behandles i bystyremøte 24. mars.

Men etter reaksjonene sendte byråden for miljø- og samferdsel, Lan Marie Berg (MDG) 8. februar ut en pressemelding. Byrådet ønsker å trekke forslaget for å behandle det på nytt og å forlenge kontraktene med ett nytt år.

Vi vil følge utviklingen i denne saken. Den angår mange mennesker i vårt område.

Kontaktinformasjon

Sokneprest i Nordberg:
Kristin Stang Meløe
Tlf: 908 88 990
E-post: ks636@kirken.no

Daglig leder:
Ingrid Marie Auke
Kontortlf.: 23 62 94 90
E-post: ia948@kirken.no

Menighetssekretær:
Anneli Hansen
Kontortlf.: 23 62 94 90
E-post: ah594@kirken.no

Nordberg menighets barnehage:
Leder: Tonje Birgitte L. Bornø
Tlf. 22 23 14 95
E-post: styrer@nordbergmenighetsbhg.no

Sokneprest i Maridalen:
Ketil Rosnes
Tlf: 930 93 920
E-post: kr736@kirken.no

Diakon for seniorer:
Lillian Dombestein
Tlf: 973 05 294
E-post: ld929@kirken.no

Diakon for seniorer:
Gudrun Aas Homstvedt
Tlf: 468 62 174
E-post: gh697@kirken.no

Nordberg menighetsråd.
Leder: Bent Braskerud
Tlf: 977 53 998

Kapellan i Nordberg:
Gunnhild Nordgaard Hermstad
Kontortlf.: 23 62 94 95
Tlf: 977 43 568
E-post: gh347@kirken.no

Organist:
Eivind Gjerdalen Vonen
Tlf: 23 62 94 94
E-post: ev342@kirken.no

Trosopplæringsleder
Elisabeth Danielsen Haare
Kontortlf: 23 62 94 99
E-post: eh767@kirken.no

Maridalen menighetsråd.
Leder: Gunstein Hansen
Tlf: 952 03 280
E-post: gunsteinhansen@hotmail.com

Ungdomsarbeider:
Sigurd Navrestad Wennesland
Tlf: 986 26 9 60

TenSing-ledere:
Jens Idsø Andersen
Isak Mangersnes

Konfirmantarbeider
Mirjam Bottolf Håland
mirjam.haland@gmail.com
Tlf: 948 19 077

Kirkekontoret er fysisk stengt og de ansatte har pålegg om hjemmekontor i skrivende stund. Men de er på jobb. Send mail eller SMS om du ønsker kontakt.

Dirigent Tweesters:
Hanna Ekre.
Tlf.: 412 05 358

Leder Tweesters:
Audny Solberg
Tlf: 917 59 638

Koransvarlige Bago:
Raket Hilleren

Evelyn Hilleren Finne
Tlf: 900 29 590

E-post: nordbergbago@gmail.com

Det rives i Nordberg kirke

Rehabiliteringen av Nordberg kirke er i full gang. Først skal det rives. Så skal det bygges opp igjen og bli mye finere enn det var!

Kirkerommet er tømt. Alle kirkebenkene står nå stablet i koret. Prekestol og døpefont er pakket inn og stuert bort i våpenhuset. Tregulvet skal vekk og erstattes av skifergulv. Så skal veggene males. I kontorfløyen rives vegger og himling. Her skal det bli åpent kontorlandskap med møte- og samtalerom, med resepsjon, og med nytt elektrisk anlegg og ny ventilasjon.

Et grønt fotavtrykk

- Det viktigste er å få hele rehabiliteringen innenfor en HMS-plan og i tråd med gjeldende brannforskrifter, sier bygg- og eiendomssjef i Fellesrådet, André Selli. Byggtekniske forskrifter krever blant annet at kirken får «universell utforming», med nytt HC-toalett som skal ligge i våpenhuset, og to nye rømningsveier, én i kirkerommet ved siden av lysteningsstedet og én i våpenhuset ved bunnen av trappa fra galleriet.

- Samtidig må vi få kirkebygget inn i «det grønne skiftet». Bygget må få et grønt fotavtrykk, ellers blir det ikke noen penger fra Byrådet, forteller Selli.

Varme fra jorda

Det skal bores brønner utenfor kirken. Fra et nytt teknisk rom i kirkekjelleren skal det føres vannbåren gulvvarme både til kirkerommet og til kirkekjelleren. Selli mener kirken med vannbåren varme kan spare 250 000 kroner i strøm-utgifter i året. Hele kirkebygget skal også få nytt ventilasjonsanlegg.

Den vanskelige gjennomgangen

Kan det fortsatt være gjennomgang fra kirkerommet til kirkestua, slik det har vært til nå? For menigheten er det viktig fortsatt å ha mulighet til å gå gjennom kontorfløyen, særlig under søndagsgudstjenestene når kontorene ikke er i bruk. Da møtes alle medvirkende for å planlegge gudstjenesten i forstua - prester, kirketjener og frivillige medarbeidere. De skal frakte blomster og utstyr til kirkerommet. De skal vaske nattverdskalkene etterpå i kirkekjøkkenet, og de trenger adgang både til kirkerom, forstue, kirkestue og kirkekjøkken. Spørsmålet er om det lar seg forene med de byggetekniske kravene til kontorlandskapet.

Hva skal skje med kirkekjelleren?

I kirkekjelleren er planen å rive veggene og åpne hele den sørlige halvdel av kjelleren. Så skal det legges vannbåren gulvvarme også her. Det tekniske rommet for varme- og ventilasjonsanlegg blir plassert i den sørvestlige delen av speiderrommet. Ventilasjonen i kjelleren skal tilsvare kontorplass for 20 personer.

Men inndelingen og bruken av kirkekjelleren for øvrig er ikke bestemt. Menigheten og Kirkelig Fellesråd har ulike interesser. Menigheten ønsker å kunne disponere lokaler i kirkekjelleren til sitt eget barne- og ungdomsarbeid, til speiderne, korøvelser, konfirmantvirksomhet, Etter skoletid, Z-Nordberg og til musikk/band-rom. Men Fellesrådet trenger midlertidige kontorplasser til personer ansatt i bispedømmet. Det er altså fare for at menigheten ikke får disponere kirkekjelleren like fritt som hittil.

Fellesrådet og menigheten er blitt enige om å klargjøre sine behov hver for seg og ta opp spørsmålene igjen

Kirkerommet er ikke til å kjenne igjen.

Alle fotos: Gunnar Grøndahl

på forsommeren med tanke på å prosjektere bruken av kjelleren i august. Rehabiliteringen av kirken blir antagelig ferdig i oktober/november, mens innredningen av kjelleren kan komme i 2022.

Det er mye å se fram til: Kirkestua blir ikke berørt av oppussingsarbeidet og kan brukes i henhold til smittevernreglene. Så kan menigheten se fram til julefeiring i en flott nyoppusset kirke!

• Gunnar Grøndahl

Kontorene totalrenoveres etter at de ble stengt av arbeidstilsynet.